

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2021/1147

z dnia 7 lipca 2021 r.

ustanawiające Fundusz Azylu, Migracji i Integracji

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 78 ust. 2 i art. 79 ust. 2 i 4,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W kontekście zmieniających się wyzwań w zakresie migracji, które wiążą się z koniecznością wspierania silnych systemów przyjmowania, azylu, integracji i migracji w państwach członkowskich, zapobiegania sytuacjom presji migracyjnej i adekwatnego reagowania na nie w sposób solidarny oraz zastępowania nieuregulowanego i niebezpiecznego napływu migrantów legalnymi i bezpiecznymi sposobami migracji, inwestowanie w skuteczne i skoordynowane zarządzanie migracjami w Unii ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia unijnego celu ustanowienia przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości zgodnie z art. 67 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).
- (2) Znaczenie skoordynowanego podejścia Unii i państw członkowskich znalazło odzwierciedlenie w Europejskim programie w zakresie migracji z dnia 13 maja 2015 r., w którym podkreślono potrzebę konsekwentnej i jednoznacznej wspólnej polityki, aby odbudować wiarę w zdolność Unii do połączenia europejskich i krajowych wysiłków w dziedzinie migracji oraz skutecznie współpracować, zgodnie z zapisaną w art. 80 TFUE zasadą solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności między państwami członkowskimi; zostało to potwierdzone w przeglądzie śródkresowym z dnia 27 września 2017 r. oraz w sprawozdaniach z postępów z dnia 14 marca 2018 r. i dnia 16 maja 2018 r.
- (3) W konkluzjach z dnia 19 października 2017 r. Rada Europejska potwierdziła potrzebę dalszego realizowania kompleksowego, pragmatycznego i zdecydowanego podejścia do zarządzania migracjami, którego celem jest zapewnienie kontroli nad granicami zewnętrznymi oraz ograniczenie nieuregulowanego napływu migrantów i liczby ofiar śmiertelnych na morzu. Podejście to powinno się opierać na elastycznym i skoordynowanym wykorzystywaniu wszystkich instrumentów dostępnych w Unii i państwach członkowskich. Rada Europejska wezwała też do zapewnienia znaczącej intensyfikacji powrotów poprzez działania podejmowane na poziomie Unii i państw członkowskich, takie jak skuteczne umowy i uzgodnienia o readmisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 62 z 15.2.2019, s. 184.

⁽²⁾ Dz.U. C 461 z 21.12.2018, s. 147.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2019 r. (Dz.U. C 23 z 21.1.2021, s. 356) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 14 czerwca 2021 r. (Dz.U. C 259 z 2.7.2021, s. 1). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lipca 2021 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

- (4) Aby wspierać wysiłki zapewniające kompleksowe podejście do zarządzania migracjami, oparte na wzajemnym zaufaniu, solidarności i sprawiedliwym podziale odpowiedzialności między państwami członkowskimi i instytucjami Unii, w celu zapewnienia wspólnej zrównoważonej polityki Unii w dziedzinie azylu i imigracji, należy wspierać państwa członkowskie za pomocą odpowiednich zasobów finansowych w postaci Funduszu Azylu, Migracji i Integracji (zwanego dalej „Funduszem”).
- (5) Wszystkie działania finansowane w ramach Funduszu, w tym działania prowadzone w państwach trzecich, powinny być realizowane w pełnej zgodności z prawami i zasadami zapisanymi w unijnym dorobku prawnym i Kartcie praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanego dalej „Kartą”) oraz powinny być zgodne z zobowiązaniami międzynarodowymi Unii i państw członkowskich wynikającymi z instrumentów międzynarodowych, których są stronami, w szczególności poprzez zapewnienie przestrzegania zasad równości płci, niedyskryminacji i najlepszego interesu dziecka.
- (6) We wszystkich działaniach lub decyzjach dotyczących migrujących dzieci, w tym w dziedzinie powrotów, należy przede wszystkim dbać o najlepszy interes dziecka, uwzględniając w pełni prawo dziecka do wyrażania swojej opinii.
- (7) Fundusz powinien opierać się na wynikach osiągniętych oraz inwestycjach zrealizowanych przy wsparciu poprzednich funduszy: Europejskiego Funduszu na rzecz Uchodźców, ustanowionego decyzją nr 573/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ na lata 2008–2013, Europejskiego Funduszu na rzecz Integracji Obywateli Państw Trzecich, ustanowionego decyzją Rady 2007/435/WE ⁽⁵⁾ na lata 2007–2013, Europejskiego Funduszu Powrotów Imigrantów, ustanowionego decyzją nr 575/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁶⁾ na lata 2008–2013, a także Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 516/2014 ⁽⁷⁾ na lata 2014–2020. Jednocześnie należy uwzględnić wszystkie nowe istotne zmiany.
- (8) Fundusz powinien wspierać solidarność i sprawiedliwy podział odpowiedzialności między państwami członkowskimi oraz skuteczne zarządzanie przepływami migracyjnymi, między innymi poprzez promowanie wspólnych środków w obszarze azylu, w tym wysiłków państw członkowskich w zakresie przyjmowania osób wymagających ochrony międzynarodowej w drodze przesiedleń, przyjmowania ze względów humanitarnych i przekazywania między państwami członkowskimi osób ubiegających się o ochronę międzynarodową lub beneficjentów ochrony międzynarodowej, poprzez wzmocnienie ochrony osób ubiegających się o azyl, które wymagają szczególnego traktowania, takich jak dzieci, poprzez wspieranie strategii integracji oraz rozwijanie i wzmacnianie polityki w dziedzinie legalnej migracji, na przykład poprzez zapewnienie bezpiecznych i legalnych możliwości wjazdu do Unii, co powinno również pomóc w zapewnieniu długoterminowej konkurencyjności Unii i przyszłości jej modelu socjalnego oraz w ograniczeniu zachęt do nieuregulowanej migracji, za pomocą zrównoważonej polityki w zakresie powrotów i readmisji.
- (9) Z uwagi na fakt, że Fundusz ma charakter wewnętrzny i że jest on głównym instrumentem finansowania w dziedzinie azylu i migracji na poziomie Unii, powinien on przede wszystkim wspierać działania służące polityce wewnętrznej Unii w dziedzinie azylu i migracji zgodnie z celami Funduszu. Jednakże ze względu na to, że niektóre działania podejmowane poza Unią przyczyniają się do realizowania celów Funduszu i w pewnych okolicznościach mogą przynieść unijną wartość dodaną, Fundusz powinien wspierać zacieśnianie współpracy i partnerstwa z państwami trzecimi na potrzeby zarządzania migracjami, aby wzmacniać możliwości legalnej migracji oraz czynić procesy powrotów i readmisji skuteczniejszymi, bezpieczniejszymi i godniejszymi, a także aby promować wstępną reintegrację w państwach trzecich. Wsparcie zapewniane w ramach Funduszu pozostawałoby bez uszczerbku dla obecnego dobrowolnego charakteru przesiedleń i relokacji osób ubiegających się o ochronę międzynarodową lub beneficjentów tej ochrony na mocy ram prawnych wspólnego europejskiego systemu azylowego mających zastosowanie w momencie przyjęcia niniejszego rozporządzenia.

⁽⁴⁾ Decyzja nr 573/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 maja 2007 r. ustanawiająca Europejski Fundusz na rzecz Uchodźców na lata 2008–2013 jako część programu ogólnego Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi oraz uchylająca decyzję Rady 2004/904/WE (Dz.U. L 144 z 6.6.2007, s. 1).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2007/435/WE z dnia 25 czerwca 2007 r. ustanawiająca Europejski Fundusz na rzecz Integracji Obywateli Państw Trzecich na lata 2007–2013 jako część programu ogólnego Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi (Dz.U. L 168 z 28.6.2007, s. 18).

⁽⁶⁾ Decyzja nr 575/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 maja 2007 r. ustanawiająca Europejski Fundusz Powrotów Imigrantów na lata 2008–2013 jako część programu ogólnego Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi (Dz.U. L 144 z 6.6.2007, s. 45).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 516/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające Fundusz Azylu, Migracji i Integracji, zmieniające decyzję Rady 2008/381/WE oraz uchylające decyzje Parlamentu Europejskiego i Rady nr 573/2007/WE i nr 575/2007/WE oraz decyzję Rady 2007/435/WE (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 168).

- (10) W celu skorzystania z wiedzy fachowej właściwych agencji zdecentralizowanych, Komisja powinna zapewnić, aby ich wiedza i doświadczenie były brane pod uwagę w obszarach ich kompetencji przy opracowywaniu programów państw członkowskich. Ponadto należy umożliwić wykorzystywanie Funduszu do uzupełniania następujących działań wspieranych przez Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 439/2010⁽⁸⁾, z myślą o ułatwieniu i usprawnieniu funkcjonowania wspólnego europejskiego systemu azylowego, wzmacnianiu praktycznej współpracy, w szczególności wymiany informacji dotyczących azylu oraz dobrych praktyk, propagowaniu prawa unijnego i międzynarodowego oraz przyczynianiu się do jednolitego wdrażania prawa Unii w dziedzinie azylu w oparciu o wysokie standardy procedur ochrony międzynarodowej, warunków przyjmowania i oceny potrzeb w zakresie ochrony w całej Unii, umożliwianiu zrównoważonego i sprawiedliwego rozdziału wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, ułatwianiu konwergencji w całej Unii w zakresie oceny wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, wspieraniu wysiłków państw członkowskich w zakresie przesiedleń oraz zapewnianiu państwom członkowskim pomocy operacyjnej i technicznej na potrzeby zarządzania ich systemami azylowymi i systemami przyjmowania, w szczególności tym państwom członkowskim, których systemy poddawane są nieproporcjonalnej presji.
- (11) Fundusz powinien wspierać dążenia Unii i państw członkowskich do zwiększenia zdolności państw członkowskich w zakresie opracowywania, monitorowania i oceniania ich polityk azylowych w świetle ich zobowiązań wynikających z prawa Unii.
- (12) Fundusz powinien wspierać wysiłki państw członkowskich i Unii na rzecz pełnego wdrożenia i dalszego rozwoju wspólnego europejskiego systemu azylowego, w tym jego wymiaru zewnętrznego.
- (13) Partnerstwa i współpraca z państwami trzecimi są jednym z podstawowych składników polityki Unii w dziedzinie zarządzania migracjami. Fundusz powinien przyczyniać się do zastępowania niebezpiecznego i nieregulowanego napływu migrantów legalnym i bezpiecznym przyjazdem obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców wymagających ochrony międzynarodowej na terytorium państw członkowskich, do solidarności z państwami w regionach, do których lub wewnątrz których wysiedlono dużą liczbę osób wymagających ochrony międzynarodowej, poprzez pomoc w łagodzeniu presji na te państwa, a także powinien przyczyniać się do skutecznego wspierania globalnych inicjatyw Unii i państw członkowskich w zakresie przesiedleń poprzez przyjmowanie jednolitego stanowiska na forach międzynarodowych i w relacjach z państwami trzecimi. Fundusz powinien zapewniać wsparcie, w formie zachęt finansowych, na rzecz wysiłków podejmowanych przez państwa członkowskie w zakresie zapewniania ochrony międzynarodowej i trwałego rozwiązania dla uchodźców i wysiedleńców przyjętych w ramach programów przesiedleń lub programów przyjmowania ze względów humanitarnych.
- (14) Z uwagi na poziom przepływów migracyjnych do Unii oraz znaczenie zapewnienia integracji i włączenia dla osób przybywających do Europy, dla społeczności lokalnych i dla długoterminowego dobrobytu naszych społeczeństw i stabilności naszych gospodarek, kluczowe jest wspieranie polityk państw członkowskich na rzecz integracji legalnie przebywających obywateli państw trzecich, w tym w obszarach priorytetowych określonych w planie działania na rzecz integracji i włączenia społecznego na lata 2021-2027. Fundusz powinien wspierać środki integracji dostosowane do potrzeb obywateli państw trzecich, a także środki horyzontalne, których celem jest budowa zdolności państw członkowskich w zakresie opracowywania strategii integracyjnych, pogłębiania relacji i współpracy oraz promowania kontaktów, konstruktywnego dialogu i akceptacji między obywatelami państw trzecich a społeczeństwem przyjmującym.
- (15) Aby zwiększyć skuteczność, osiągnąć jak największą unijną wartość dodaną oraz zapewnić spójność działań Unii w zakresie wspierania integracji obywateli państw trzecich, działania finansowane z Funduszu powinny być spójne z działaniami finansowanymi z innych instrumentów unijnych oraz stanowić uzupełnienie tych działań finansowanych z innych instrumentów unijnych, w szczególności instrumentów zewnętrznych, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+), ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1057⁽⁹⁾, oraz Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (ERFR), ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1058⁽¹⁰⁾. Fundusz powinien wspierać dostosowane do potrzeb obywateli państw trzecich środki, które są na ogół realizowane na wczesnych etapach integracji, a także środki horyzontalne wspierające zdolności państw członkowskich w obszarze integracji, natomiast interwencje na rzecz obywateli państw trzecich

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 439/2010 z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie utworzenia Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu (Dz.U. L 132 z 29.5.2010, s. 11).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1057 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Społeczny Plus (EFS+) oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1296/2013 (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 21).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1058 z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 60).

mające bardziej długoterminowe skutki powinny być finansowane w ramach EFS+ i EFRR. W tym kontekście organy państw członkowskich odpowiedzialne za wdrażanie Funduszu powinny być zobowiązane do współpracy i koordynacji z organami wyznaczonymi przez państwa członkowskie do celów zarządzania interwencjami w ramach EFS+ i EFRR, a w razie potrzeby do współpracy i koordynacji z ich instytucjami zarządzającymi oraz z instytucjami zarządzającymi innych funduszy unijnych, które przyczyniają się do integracji obywateli państw trzecich.

- (16) Zakres środków integracji powinien obejmować także beneficjentów ochrony międzynarodowej, aby zapewnione zostało kompleksowe podejście do integracji, uwzględniające specyfikę tej grupy docelowej. W przypadku gdy środki te są połączone z przyjmowaniem, w stosownych przypadkach powinno być możliwe objęcie działaniami również osób ubiegających się o azyl.
- (17) Wdrażanie Funduszu w tym obszarze integracji powinno być spójne z unijnymi wspólnymi podstawowymi zasadami integracji, określonymi w planie działania na rzecz integracji i włączenia społecznego na lata 2021–2027.
- (18) Państwa członkowskie, które tego chcą, powinny mieć możliwość zapisania w swoich programach krajowych, że środki integracyjne mogą obejmować – w zakresie, w jakim jest to niezbędne do skutecznego wdrażania takich środków – bliskich krewnych obywateli państw trzecich, wspierając w ten sposób jedność rodziny. Pojęcie „bliski krewny” należy rozumieć jako oznaczające małżonka, partnera oraz każdą inną osobę bezpośrednio spokrewnioną w linii zstępnej lub wstępnej z obywatelem państwa trzeciego objętym środkiem integracyjnym, które to osoby nie zostałyby w innym przypadku objęte zakresem Funduszu.
- (19) Z uwagi na kluczową rolę, jaką w dziedzinie integracji odgrywają organy państw członkowskich oraz organizacje społeczeństwa obywatelskiego, oraz aby ułatwić dostęp tych podmiotów do finansowania na poziomie Unii, Fundusz powinien wspierać realizację działań w obszarze integracji przez krajowe, regionalne i lokalne organy oraz organizacje społeczeństwa obywatelskiego, w tym za pomocą instrumentu tematycznego oraz zwiększonych stóp współfinansowania tych działań. W związku z tym co najmniej 5 % początkowej alokacji na instrument tematyczny powinno być skierowane na wdrażanie środków integracji przez organy lokalne i regionalne.
- (20) W uzupełnieniu współfinansowania zapewnianego na rzecz projektów za pośrednictwem Funduszu zachęca się państwa członkowskie do zapewnienia finansowania z budżetu ich organów publicznych, w przypadku gdy takie finansowanie jest niezbędne do wykonania projektu, zwłaszcza gdy jest on realizowany przez organizację społeczeństwa obywatelskiego.
- (21) Mając na względzie długoterminowe wyzwania gospodarcze i demograficzne, z jakimi zmagają się Unia, a także coraz bardziej globalny charakter migracji, kluczowe jest stworzenie dobrze funkcjonujących kanałów legalnej migracji do Unii, aby utrzymać pozycję Unii jako atrakcyjnego celu uporządkowanej migracji, zgodnie z potrzebami gospodarczymi i społecznymi państw członkowskich, oraz aby zapewnić stabilność systemów opieki społecznej i wzrost unijnej gospodarki, chroniąc jednocześnie pracowników migrujących przed wyzyskiem w pracy.
- (22) Fundusz powinien wspierać państwa członkowskie w tworzeniu strategii oraz wzmacnianiu i rozwijaniu polityk w zakresie legalnej migracji, a także w zwiększaniu ich zdolności do opracowywania, wdrażania, monitorowania i ewaluacji strategii, polityk i środków w zakresie imigracji i integracji, w odniesieniu do legalnie przebywających obywateli państw trzecich, w szczególności unijnych instrumentów na rzecz legalnej migracji. Fundusz powinien również wspierać wymianę informacji i najlepszych praktyk oraz współpracę między różnymi działami administracji i szczeblami władzy oraz między państwami członkowskimi.
- (23) Skuteczna i godna polityka powrotowa jest integralną częścią kompleksowego podejścia do migracji, stosowanego przez Unię i jej państwa członkowskie. Fundusz powinien wspierać wysiłki państw członkowskich i zachęcać je do wysiłków na rzecz skutecznego wdrażania i dalszego opracowywania wspólnych standardów w zakresie powrotów, w szczególności norm określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE⁽¹⁾, z naciskiem na dobrowolne powroty, oraz zintegrowanego i skoordynowanego podejścia do zarządzania powrotami. Aby zapewnić zrównoważony charakter polityki powrotowej, Fundusz powinien w równym stopniu wspierać powiązane środki w państwach trzecich, takie jak środki mające na celu ułatwianie i gwarantowanie bezpiecznych i godnych powrotów i readmisji oraz trwałej reintegracji osób powracających, w tym poprzez udzielenie wsparcia pieniężnego lub rzeczowego.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 98).

- (24) Państwa członkowskie powinny nadawać priorytet dobrowolnym powrotom oraz zapewniać skuteczne, bezpieczne i godne powroty. Aby promować dobrowolne powroty, państwa członkowskie powinny przewidzieć zachęty, takie jak preferencyjne traktowanie w formie zwiększonej pomocy przy powrotach i wsparcie na rzecz wstępnej reintegracji. Takie dobrowolne powroty leżą w interesie zarówno osób powracających, jak i organów – ze względu na oszczędność kosztów.
- (25) Choć dobrowolne powroty powinny mieć pierwszeństwo nad powrotami przymusowymi, są one jednak ze sobą powiązane i wzajemnie się wzmocniają, należy więc zachęcać państwa członkowskie, aby w swoich działaniach zwiększały komplementarność tych dwóch form powrotów. Możliwość wydaleń jest istotnym elementem przyczyniającym się do integralności systemu azylowego i systemu legalnej migracji. Fundusz powinien zatem wspierać działania państw członkowskich mające na celu ułatwienie i przeprowadzanie wydaleń zgodnie ze standardami określonymi w prawie Unii, w stosownych przypadkach, i przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych i godności osób powracających.
- (26) Szczególne środki wsparcia dla osób powracających, ze szczególnym uwzględnieniem ich potrzeb humanitarnych i potrzeb w zakresie ochrony, w państwach członkowskich i krajach powrotu, mogą poprawić warunki powrotu i ułatwić reintegrację osób powracających. Szczególną uwagę należy zwrócić na osoby wymagające szczególnego traktowania.
- (27) Przeprowadzana przez państwa trzecie skuteczna readmisja nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich jest integralnym składnikiem unijnej polityki powrotowej i jednym z głównych narzędzi skutecznego zarządzania przepływami migracyjnymi, ponieważ ułatwia szybki powrót migrantów o nieuregulowanym statusie. Współpraca w zakresie readmisji jest ważnym elementem w ramach dialogu i współpracy z państwami trzecimi będącymi krajami pochodzenia i tranzytu migrantów o nieuregulowanym statusie, dlatego w interesie skutecznej polityki powrotowej na poziomach krajowym i unijnym należy wspierać realizowanie tej współpracy w państwach trzecich.
- (28) Oprócz wspierania powrotów osób przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu, Fundusz powinien wspierać także inne środki służące przeciwdziałaniu migracji nieuregulowanej i handlowi migrantami oraz zachęcaniu do przestrzegania przepisów dotyczących legalnej migracji, a tym samym chronić spójność systemów imigracyjnych państw członkowskich.
- (29) Zatrudnianie migrantów o nieuregulowanym statusie podważa rozwijanie polityki mobilności pracowników opartej na programach legalnej migracji oraz zagraża prawom pracowników migrujących, narażając ich na naruszenia praw i nadużycia. Fundusz powinien zatem wspierać państwa członkowskie, bezpośrednio albo pośrednio, we wdrażaniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/52/WE⁽¹²⁾, która zabrania zatrudniania nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich oraz przewiduje kary wobec pracodawców naruszających ten zakaz.
- (30) Fundusz powinien wspierać państwa członkowskie, bezpośrednio albo pośrednio, we wdrażaniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE⁽¹³⁾, która określa przepisy dotyczące pomocy i wsparcia dla ofiar handlu ludźmi oraz ochrony tych ofiar. Środki te, w tym środki w zakresie wczesnej identyfikacji ofiar handlu ludźmi oraz kierowania ich do wyspecjalizowanych służb, powinny uwzględniać uwarunkowany płcią charakter handlu ludźmi oraz ofiary będące dziećmi.
- (31) Fundusz powinien uzupełniać działania podejmowane w zakresie powrotów przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej regulowane rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896⁽¹⁴⁾ bez zapewniania dodatkowego finansowania dla tej agencji.
- (32) Zgodnie z zasadą efektywności należy dążyć do synergii i spójności w odniesieniu do innych funduszy Unii oraz unikać nakładania się działań.

⁽¹²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/52/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. przewidująca minimalne normy w odniesieniu do kar i środków stosowanych wobec pracodawców zatrudniających nielegalnie przebywających obywateli krajów trzecich (Dz.U. L 168 z 30.6.2009, s. 24).

⁽¹³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, zastępująca decyzję ramową Rady 2002/629/WSiSW (Dz.U. L 101 z 15.4.2011, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylenia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 (Dz.U. L 295 z 14.11.2019, s. 1).

- (33) Aby zoptymalizować wartość dodaną wniesioną przez inwestycje finansowane w całości lub w części z budżetu Unii, należy dążyć do synergii, w szczególności między Funduszem a innymi programami unijnymi, w tym programami objętymi zarządzaniem dzielonym. Aby zmaksymalizować te synergije, należy zapewnić kluczowe mechanizmy wspomagające, w tym finansowanie skumulowane na rzecz danego działania pochodzące z Funduszu i z innego programu unijnego. Takie finansowanie skumulowane nie powinno przekraczać łącznych kosztów kwalifikowalnych danego działania. W tym celu w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić odpowiednie zasady, w szczególności dotyczące możliwości proporcjonalnego deklarowania tych samych kosztów lub wydatków zarówno w ramach Funduszu, jak i innego programu unijnego.
- (34) Działania w państwach trzecich i dotyczące państw trzecich, które są objęte wsparciem w ramach Funduszu, powinny być realizowane przy zapewnieniu synergii i spójności z innymi działaniami poza Unią, wspieranymi za pośrednictwem unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego. W szczególności podczas realizowania takich działań należy dążyć do pełnej spójności z zasadami i ogólnymi celami polityki zewnętrznej Unii, zasadą spójności polityki na rzecz rozwoju oraz zachować spójność z dokumentami z zakresu programowania strategicznego dla danego regionu lub państwa oraz z zobowiązaniami międzynarodowymi Unii. Jeśli chodzi o wymiar zewnętrzny, Fundusz powinien koncentrować się na wspieraniu działań, które nie są ukierunkowane na rozwój i które służą interesom wewnętrznych polityk Unii oraz powinny być spójne z działaniami podejmowanymi wewnątrz Unii. Wsparcie z Funduszu należy przeznaczać na zacieśnianie współpracy z państwami trzecimi oraz umacnianie kluczowych aspektów zarządzania migracjami w obszarach mających znaczenie dla polityki migracyjnej Unii.
- (35) Finansowanie z budżetu Unii należy skoncentrować na działaniach, w przypadku których interwencja Unii może przynieść wartość dodaną w porównaniu z działaniami podejmowanymi samodzielnie przez państwa członkowskie. Wsparcie finansowe zapewniane w ramach niniejszego rozporządzenia powinno przyczynić się w szczególności do wzmocnienia zdolności krajowych i unijnych w obszarach azylu i migracji zgodnie z art. 80 TFUE.
- (36) Przy promowaniu działań wspieranych w ramach Funduszu odbiorcy finansowania unijnego powinni przekazywać informacje w języku lub językach grup docelowych. Aby zapewnić widoczność finansowania unijnego, jego odbiorcy, informując o swoim działaniu, powinni wskazać źródło finansowania. W tym celu odbiorcy powinni zapewnić, aby we wszelkich materiałach informacyjnych skierowanych do mediów i opinii publicznej eksponowany był symbol Unii oraz wyraźnie wymienione było unijne wsparcie finansowe.
- (37) Komisja powinna mieć możliwość wykorzystywania zasobów finansowych w ramach Funduszu w celu promowania najlepszych praktyk i wymiany informacji w zakresie wdrażania Funduszu.
- (38) Komisja powinna w odpowiednim czasie publikować informacje dotyczące wsparcia udzielanego z instrumentu tematycznego w ramach zarządzania bezpośredniego lub pośredniego oraz powinna w stosownych przypadkach aktualizować takie informacje. Powinna istnieć możliwość sortowania danych według celu szczegółowego, nazwy beneficjenta, kwoty zobowiązania prawnego oraz charakteru i celu środka.
- (39) Państwo członkowskie może zostać uznane za postępujące w sposób niezgodny z odpowiednim unijnym dorobkiem prawnym, w tym w zakresie wykorzystywania wsparcia operacyjnego w ramach Funduszu, jeżeli nie wykonuje ono swoich obowiązków wynikających z Traktatów w obszarze azylu i powrotów, jeżeli istnieje wyraźne ryzyko poważnego naruszenia przez to państwo członkowskie wartości unijnych przy wdrażaniu unijnego dorobku prawnego Unii w zakresie azylu i powrotów, lub jeżeli w sprawozdaniu oceniającym sporządzonym w ramach mechanizmu oceny i monitorowania stosowania dorobku Schengen określonego w rozporządzeniu Rady (UE) nr 1053/2013 ⁽¹⁵⁾ zidentyfikowano niedociągnięcia w danej dziedzinie.

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1053/2013 z dnia 7 października 2013 r. w sprawie ustanowienia mechanizmu oceny i monitorowania w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen oraz uchylecia decyzji komitetu wykonawczego z dnia 16 września 1998 r. dotyczącej utworzenia Stałego Komitetu ds. Oceny i Wprowadzania w Życie Dorobku Schengen (Dz.U. L 295 z 6.11.2013, s. 27).

- (40) Fundusz powinien zapewnić istnienie sprawiedliwego i przejrzystego podziału zasobów, aby osiągnąć cele określone w niniejszym rozporządzeniu. W celu spełnienia wymogów dotyczących przejrzystości Komisja powinna publikować informacje dotyczące rocznych i wieloletnich programów prac instrumentu tematycznego. Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 ⁽¹⁶⁾ każde państwo członkowskie powinno zapewnić, aby w terminie sześciu miesięcy od zatwierdzenia jego programu powstała strona internetowa, na której dostępne są informacje o jego programie obejmujące cele programu, działania realizowanych w ramach programu, dostępne możliwości finansowania oraz osiągnięcia.
- (41) W niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić kwoty początkowe dla programów państw członkowskich obejmujące ustaloną kwotę określoną w załączniku I oraz kwotę obliczoną na podstawie kryteriów określonych w tym załączniku, oraz odzwierciedlające potrzeby i presję odczuwane przez poszczególne państwa członkowskie w obszarach azylu, migracji, integracji i powrotów. Ze względu na szczególne potrzeby państw członkowskich, w których w przeliczeniu na mieszkańca w 2018 r. i 2019 r. złożono najwięcej wniosków o udzielenie azylu, należy zwiększyć ustalone kwoty dla Cypru, Malty i Grecji.
- (42) Kwoty początkowe dla programów państw członkowskich powinny stanowić podstawę długoterminowych inwestycji państw członkowskich. Aby uwzględnić zmiany w przepływach migracyjnych, zaspokoić potrzeby w zakresie zarządzania systemem azylowym i systemem przyjmowania oraz w zakresie integracji legalnie przebywających obywateli państw trzecich, a także rozwijać legalną migrację i przeciwdziałać migracji nieuregulowanej za pomocą skutecznych, bezpiecznych i godnych powrotów, należy przydzielić państwom członkowskim w połowie okresu programowania dodatkową kwotę, uwzględniając obiektywne kryteria. Kwota ta powinna opierać się na danych statystycznych zgodnie z załącznikiem I, aby uwzględnić zmiany sytuacji wyjściowej państw członkowskich.
- (43) Aby przyczynić się do osiągnięcia celu z zakresu polityki Funduszu, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby ich programy objęły działania służące realizacji celów szczegółowych Funduszu, aby wybrane priorytety były zgodne ze środkami wykonawczymi określonymi w załączniku II, a alokacja zasobów na poszczególne cele zapewniała realizację ogólnego celu z zakresu polityki. W tym celu państwa członkowskie powinny co do zasady zapewnić minimalną alokację na wzmocnienie i rozwijanie wspólnego europejskiego systemu azylu, na wzmocnienie i rozwijanie legalnej migracji do państw członkowskich, zgodnie z ich potrzebami gospodarczymi i społecznymi, a także na promowanie skutecznej integracji i włączenia społecznego obywateli państw trzecich oraz przyczynianie się do tej integracji i tego włączenia.
- (44) Ze względu na fakt, że wyzwania w obszarze migracji stale się zmieniają, konieczne jest dostosowywanie alokacji finansowania do zmian w przepływach migracyjnych. Aby reagować na pilne potrzeby i na zmiany w zakresie polityki i unijnych priorytetów oraz ukierunkować finansowanie na działania o dużej unijnej wartości dodanej, część finansowania powinna być przydzielana okresowo, za pośrednictwem instrumentu tematycznego, na działania szczególne, działania unijne, działania organów lokalnych i regionalnych, pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych, przesiedlenia, przyjmowanie ze względów humanitarnych oraz jako dodatkowe wsparcie dla państw członkowskich uczestniczących w działaniach na rzecz solidarności i podziału odpowiedzialności. Instrument tematyczny zapewnia elastyczność w zarządzaniu Funduszem i może być również wdrażany za pośrednictwem programów państw członkowskich.
- (45) Należy zachęcać państwa członkowskie do tego, aby – dzięki możliwości korzystania z większego wkładu Unii – część środków przydzielonych na ich programy wykorzystywały na finansowanie działań wymienionych w załączniku IV.
- (46) Część dostępnych zasobów w ramach Funduszu może być przydzielana – w uzupełnieniu początkowej alokacji – na programy państw członkowskich służące wdrażaniu działań szczególnych. Te działania szczególne powinny zostać określone na poziomie Unii i powinny dotyczyć działań wymagających współpracy lub działań koniecznych do reagowania na rozwój sytuacji w Unii, który wymaga udostępnienia państwu członkowskiemu lub państwom członkowskim dodatkowego finansowania.

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, i Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 159).

- (47) Fundusz powinien przyczyniać się do wspierania kosztów operacyjnych związanych z celami szczegółowymi Funduszu w celu umożliwienia państwom członkowskim utrzymywania zdolności, które mają kluczowe znaczenie dla zadań i usług, które stanowią usługę publiczną na rzecz Unii jako całości. Takie wsparcie powinno obejmować pełen zwrot określonych kosztów związanych z celami Funduszu i powinno stanowić integralną część programów państw członkowskich.
- (48) Aby uzupełnić wdrażanie celu z zakresu polityki Funduszu na poziomie krajowym za pośrednictwem programów państw członkowskich, Fundusz powinien również zapewniać wsparcie na rzecz działań na poziomie Unii. Działania takie powinny służyć ogólnym celom strategicznym mieszczącym się w zakresie interwencji Funduszu w odniesieniu do analizy polityki i do innowacji, ponadnarodowego wzajemnego uczenia się i partnerstw oraz testowania nowych inicjatyw i działań w całej Unii.
- (49) W celu wzmocnienia zdolności Unii do natychmiastowego reagowania na wyjątkowe sytuacje w zakresie migracji w państwie członkowskim lub państwach członkowskich, charakteryzujące się napływem dużej lub nieproporcjonalnej liczby obywateli państw trzecich – co stanowi znaczące i nagłe obciążenie dla ośrodków przyjmowania i ośrodków detencyjnych państw członkowskich oraz dla ich systemów i procedur azytowych oraz zarządzania migracjami – lub natychmiastowego reagowania na wyjątkowe sytuacje w zakresie migracji w państwach trzecich, wywołane zmianami sytuacji politycznej lub konfliktami, należy umożliwić zapewnianie pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych zgodnie z ramami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.
- (50) Niniejsze rozporządzenie powinno zapewnić kontynuację Europejskiej Sieci Migracyjnej ustanowionej decyzją Rady 2008/381/WE⁽¹⁷⁾ oraz zapewnić pomoc finansową zgodnie z celami i zadaniami tej sieci.
- (51) Cel z zakresu polityki Funduszu będzie również realizowany za pomocą instrumentów finansowych i gwarancji budżetowych w ramach segmentów polityki programu InvestEU ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/523⁽¹⁸⁾. Wsparcie finansowe należy wykorzystywać w celu skorygowania niedoskonałości rynku lub nieoptymalnych sytuacji w zakresie inwestycji w proporcjonalny sposób, a działania nie powinny powielać lub wypierać finansowania prywatnego ani zakłócać konkurencji na rynku wewnętrznym. Działania powinny mieć wyraźną unijną wartością dodaną.
- (52) Działania łączone mają dobrowolny charakter i są działaniami wspieranymi z budżetu Unii, łączącymi bezzwrotne formy wsparcia, zwrotne formy wsparcia, lub obie formy wsparcia z budżetu Unii oraz zwrotne formy wsparcia z instytucji prorozwojowych, instytucji finansowania rozwoju lub innych publicznych instytucji finansowych, a także wsparcie z komercyjnych instytucji finansowych i od inwestorów.
- (53) W niniejszym rozporządzeniu określono pulę środków finansowych na cały czas trwania Funduszu, która podczas corocznej procedury budżetowej ma stanowić dla Parlamentu Europejskiego i Rady główną kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 18 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 16 grudnia 2020 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami, a także nowych zasobów własnych, w tym planu działania na rzecz wprowadzania nowych zasobów własnych⁽¹⁹⁾.
- (54) Do Funduszu stosuje się rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046⁽²⁰⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem finansowym”). Rozporządzenie finansowe określa zasady wykonywania budżetu Unii, w tym zasady dotyczące dotacji, nagród, zamówień, zarządzania pośredniego, instrumentów finansowych, gwarancji budżetowych, pomocy finansowej oraz zwrotu kosztów poniesionych przez ekspertów zewnętrznych.

⁽¹⁷⁾ Decyzja Rady 2008/381/WE z dnia 14 maja 2008 r. w sprawie ustanowienia Europejskiej Sieci Migracyjnej (Dz.U. L 131 z 21.5.2008, s. 7).

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/523 z dnia 24 marca 2021 r. ustanawiające Program InvestEU i zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/1017 (Dz.U. L 107 z 26.3.2021, s. 30).

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 28.

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

- (55) Do celów wdrażania działań w ramach zarządzania dzielonego Fundusz powinien stanowić część spójnych ram, na które składają się niniejsze rozporządzenie, rozporządzenie finansowe oraz rozporządzenie (UE) 2021/1060.
- (56) Rozporządzenie (UE) 2021/1060 ustanawia ramy działania EFRR, EFS+, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, Funduszu Azyłu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej, stanowiącego część Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami oraz określa, w szczególności, przepisy dotyczące programowania, monitorowania i ewaluacji, zarządzania i kontroli w odniesieniu do funduszy unijnych wdrażanych w ramach zarządzania dzielonego. Ponadto w niniejszym rozporządzeniu należy określić cele Funduszu oraz ustanowić przepisy szczegółowe dotyczące działań, które mogą być finansowane w ramach Funduszu.
- (57) W rozporządzeniu (UE) 2021/1060 określono system płatności zaliczkowych dotyczący Funduszu, konkretna stawka tych płatności ustalona jest w niniejszym rozporządzeniu. Ponadto, aby zapewnić możliwość szybkiej reakcji na sytuacje nadzwyczajne, należy ustalić konkretną stawkę płatności zaliczkowych mającą zastosowanie do pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych. System płatności zaliczkowych powinien zapewnić, aby państwa członkowskie miały środki do udzielania wsparcia beneficjentom od początku realizacji ich programów.
- (58) Rodzaje finansowania i metody wykonywania na podstawie niniejszego rozporządzenia należy wybierać w zależności od ich potencjału w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów działań i uzyskania wyników, biorąc pod uwagę w szczególności koszty kontroli, obciążenia administracyjne oraz ryzyko nieprzestrzegania przepisów. Przy dokonywaniu takiego wyboru należy rozważyć korzystanie z płatności ryczałtowych, stawek zryczałtowanych i kosztów jednostkowych, a także finansowania niepowiązanego z kosztami, zgodnie z art. 125 ust. 1 rozporządzenia finansowego.
- (59) Aby jak najlepiej wykorzystać zasadę jednego audytu, należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące kontroli i audytu projektów, których beneficjentami są organizacje międzynarodowe, których systemy kontroli wewnętrznej zostały pozytywnie ocenione przez Komisję. W przypadku takich projektów instytucje zarządzające powinny mieć możliwość ograniczenia swoich kontroli zarządczych, pod warunkiem że beneficjent dostarczy w odpowiednim czasie wszystkie niezbędne dane i informacje dotyczące postępów w realizacji projektu oraz kwalifikowalności wydatków leżących u podstaw rozliczeń. Ponadto w przypadku gdy projekt realizowany przez taką organizację międzynarodową jest częścią próby audytowej, instytucja audytowa powinna mieć możliwość prowadzenia swoich prac zgodnie z zasadami Międzynarodowego Standardu Usług Pokrewnych 4400 „Zlecenia dotyczące realizacji uzgodnionych procedur w zakresie informacji finansowych”.
- (60) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013⁽²¹⁾ oraz rozporządzeniami Rady (WE, Euratom) nr 2988/95⁽²²⁾, (Euratom, WE) nr 2185/96⁽²³⁾ i (UE) 2017/1939⁽²⁴⁾ interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków w zakresie zapobiegania nieprawidłowościom – w tym nadużyciom finansowym – ich wykrywania, korygowania i prowadzenia w ich sprawie postępowań, odzyskiwania środków utraconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania kar administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniami (Euratom, WE) nr 2185/96 i (UE, Euratom) nr 883/2013, Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) jest uprawniony do prowadzenia dochodzeń administracyjnych, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycia finansowe, korupcja lub wszelka inna nielegalna działalność na szkodę interesów finansowych Unii.

⁽²¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽²²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

⁽²³⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (EPPO) (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) jest uprawniona do prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżenia w sprawie przestępstw naruszających interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371⁽²⁵⁾. Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, mają w pełni współpracować w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznać Komisji, OLAF, Trybunałowi Obrachunkowemu oraz, w przypadku państw członkowskich, które uczestniczą we wzmocnionej współpracy na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1939 – EPPO, niezbędne prawa i dostęp, a także zapewnić, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonywaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa. Państwa członkowskie powinny w pełni współpracować i zapewniać wszelką niezbędną pomoc instytucjom, organom i jednostkom organizacyjnym Unii z myślą o ochronie interesów finansowych Unii.

- (61) Państwo trzecie, które zawarło z Unią umowę w sprawie kryteriów i mechanizmów ustalania państwa odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o azyl złożonego w jednym z państw członkowskich lub złożonego w tym państwie trzecim, powinno mieć możliwość uczestniczenia w Funduszu, z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków.
- (62) Do niniejszego rozporządzenia stosuje się horyzontalne zasady finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 TFUE. Zasady te zostały ustanowione w rozporządzeniu finansowym i określają w szczególności procedurę uchwalania i wykonywania budżetu w drodze dotacji, zamówień, nagród i wykonania pośredniego oraz przewidują kontrolę odpowiedzialności podmiotów upoważnionych do działań finansowych. Zasady przyjęte na podstawie art. 322 TFUE obejmują również ogólny system warunkowości służący ochronie budżetu Unii.
- (63) Zgodnie z decyzją Rady 2013/755/UE⁽²⁶⁾ osoby i podmioty mające siedzibę w krajach lub terytoriach zamorskich kwalifikują się do finansowania z zastrzeżeniem zasad i celów Funduszu oraz ewentualnych uzgodnień mających zastosowanie do państwa członkowskiego, z którym dany kraj lub terytorium zamorskie są powiązane.
- (64) Zgodnie z art. 349 TFUE oraz z komunikatem Komisji z dnia 24 października 2017 r. zatytułowanym „Silniejsze i odnowione partnerstwo strategiczne z regionami najbardziej oddalonymi UE”, zatwierdzonym przez Radę w konkluzjach z dnia 12 kwietnia 2018 r., odnośnie państwa członkowskie powinny zapewnić, aby ich krajowe strategie i programy uwzględniały szczególne wyzwania w zakresie zarządzania migracjami, z jakimi zmagają się regiony najbardziej oddalone. Fundusz powinien wspierać te państwa członkowskie, zapewniając im odpowiednie zasoby na pomoc dla tych regionów w zarządzaniu migracjami w sposób zrównoważony i w reagowaniu na ewentualne sytuacje, w których występuje presja migracyjna.
- (65) Zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽²⁷⁾ Fundusz powinien być oceniany na podstawie informacji zgromadzonych zgodnie ze szczególnymi wymogami dotyczącymi monitorowania, przy czym należy unikać obciążeń administracyjnych, w szczególności dla państw członkowskich, a także nadmiernej regulacji. Wymogi te powinny, w stosownych przypadkach, obejmować mierzalne wskaźniki stanowiące podstawę oceny skutków Funduszu w praktyce. Aby zmierzyć osiągnięcia Funduszu, należy ustanowić wskaźniki i powiązane cele końcowe w odniesieniu do każdego celu szczegółowego Funduszu. Wskaźniki te powinny obejmować wskaźniki jakościowe i ilościowe.
- (66) Za pomocą wskaźników i sprawozdawczości finansowej Komisja i państwa członkowskie powinny monitorować wdrażanie Funduszu zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzenia (UE) 2021/1060 oraz z niniejszym rozporządzeniem. Począwszy od 2023 r. państwa członkowskie powinny przedkładać Komisji roczne sprawozdania z wykonania obejmujące ostatni rok obrachunkowy. Sprawozdania te powinny zawierać informacje dotyczące postępów w realizacji programów państw członkowskich. Państwa członkowskie powinny również przedkładać Komisji streszczenia tych sprawozdań. Komisja powinna tłumaczyć te streszczenia na wszystkie języki urzędowe Unii oraz podawać je do wiadomości publicznej na swojej stronie internetowej, wraz z linkami do stron państw członkowskich, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2021/1060.

⁽²⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

⁽²⁶⁾ Decyzja Rady 2013/755/UE z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”) (Dz.U. L 344 z 19.12.2013, s. 1).

⁽²⁷⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (67) Odzwierciedlając znaczenie przeciwdziałania zmianie klimatu zgodnie z zobowiązaniami Unii w zakresie wdrożenia Porozumienia paryskiego przyjętego na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu ⁽²⁸⁾ oraz celów Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczących zrównoważonego rozwoju, działania podejmowane na podstawie niniejszego rozporządzenia powinny przyczynić się do osiągnięcia celu zakładającego, że 30 % wszystkich wydatków w ramach wieloletnich ram finansowych zostanie przeznaczonych na uwzględnienie celów związanych z klimatem, a także do dążenia do tego, aby 7,5 % budżetu w 2024 r. i 10 % w 2026 r. i 2027 r. stanowiły wydatki związane z różnorodnością biologiczną, przy uwzględnieniu istnienia nakładających się na siebie aspektów celów w zakresie klimatu i różnorodności biologicznej. Fundusz powinien wspierać działania zgodne z unijnymi normami i priorytetami w zakresie klimatu i środowiska i które nie wyrządzałyby znaczących szkód dla celów środowiskowych w rozumieniu art. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 ⁽²⁹⁾.
- (68) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 ⁽³⁰⁾ oraz wszelkie inne akty mające zastosowanie do okresu programowania 2014–2020 powinny nadal być stosowane do programów i projektów wspieranych w ramach Funduszu w okresie programowania 2014–2020. Ponieważ okres wdrażania rozporządzenia (UE) nr 514/2014 nakłada się na okres programowania objęty niniejszym rozporządzeniem, a także w celu zapewnienia ciągłości w realizacji niektórych projektów zatwierdzonych na mocy tego rozporządzenia, należy ustanowić przepisy dotyczące etapów projektów. Każdy z poszczególnych etapów projektu powinien być wdrażany zgodnie z zasadami okresu programowania, w ramach którego otrzymuje finansowanie.
- (69) W celu uzupełnienia i zmiany innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zamieszczonego w załączniku III wykazu działań kwalifikujących się do wsparcia, zamieszczonego w załączniku IV wykazu działań kwalifikujących się do wyższych stóp współfinansowania, wsparcia operacyjnego na podstawie załącznika VII oraz dalszego rozwijania ram monitorowania i ewaluacji. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (70) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽³¹⁾. W odniesieniu do przyjmowania aktów wykonawczych nakładających wspólne obowiązki na państwa członkowskie, w szczególności obowiązki dotyczące przekazywania Komisji informacji, należy stosować procedurę sprawdzającą, a w odniesieniu do przyjmowania aktów wykonawczych dotyczących szczegółowych ustaleń w zakresie przekazywania Komisji informacji w ramach programowania i sprawozdawczości, należy stosować procedurę doradczą, ze względu na ich czysto techniczny charakter. Komisja powinna przyjmować akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie w odniesieniu do przyjmowania decyzji o udzieleniu pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu, jeżeli – w uzasadnionych przypadkach związanych z charakterem i celem takiej pomocy – jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą.
- (71) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

⁽²⁸⁾ Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4.

⁽²⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

⁽³⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Funduszu Azylu, Migracji i Integracji oraz instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 112).

⁽³¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (72) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do TUE i do TFUE, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (73) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (74) Zgodnie z art. 193 ust. 2 rozporządzenia finansowego dotacji można udzielić na działanie, które już się rozpoczęło, pod warunkiem że wnioskodawca jest w stanie wykazać konieczność rozpoczęcia działania przed podpisaniem umowy o udzielenie dotacji. Jednakże koszty poniesione przed dniem przedłożenia wniosku o udzielenie dotacji nie kwalifikują się do otrzymania finansowania unijnego, z wyjątkiem należycie uzasadnionych sytuacji wyjątkowych. Aby uniknąć wszelkich zakłóceń w zapewnianiu wsparcia unijnego, które mogłyby zaszkodzić interesom Unii, w ograniczonym okresie na początku obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 i wyłącznie w należycie uzasadnionych przypadkach, powinno być możliwe uznanie za kwalifikujące się do finansowania unijnego od dnia 1 stycznia 2021 r. kosztów poniesionych w odniesieniu do działań wspieranych na podstawie niniejszego rozporządzenia w ramach zarządzania bezpośredniego i których realizacja już się rozpoczęła, nawet jeżeli koszty te zostały poniesione przed przedłożeniem wniosku o udzielenie dotacji lub wniosku o udzielenie pomocy.
- (75) Należy dostosować okres stosowania niniejszego rozporządzenia do okresu stosowania rozporządzenia Rady (UE, Euratom) 2020/2093 ⁽³²⁾.
- (76) Aby zapewnić ciągłość udzielania wsparcia w odpowiednim obszarze polityki oraz umożliwić rozpoczęcie wdrażania od początku obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym i być stosowane z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2021 r.,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia Fundusz Azyłu, Migracji i Integracji (zwany dalej „Funduszem”) na okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.

Niniejsze rozporządzenie określa cele Funduszu, budżet na okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r., formy finansowania unijnego oraz zasady dotyczące przyznawania takiego finansowania.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „osoba ubiegająca się o udzielenie ochrony międzynarodowej” oznacza osobę zgodnie z definicją w art. 2 lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE ⁽³³⁾;

⁽³²⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 11).

⁽³³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 60).

- 2) „beneficjent ochrony międzynarodowej” oznacza beneficjenta ochrony międzynarodowej zgodnie z definicją w art. 2 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE ⁽³⁴⁾;
- 3) „działanie łączone” oznacza działania wspierane z budżetu Unii, w tym w ramach instrumentów łączonych w rozumieniu art. 2 pkt 6 rozporządzenia finansowego;
- 4) „członek rodziny” oznacza każdego obywatela państwa trzeciego zdefiniowanego jako członek rodziny w prawie Unii odnoszącym się do obszaru polityki, w którym realizowane jest działanie wspierane z Funduszu;
- 5) „przyjmowanie ze względów humanitarnych” oznacza przyjmowanie na terytorium państw członkowskich, w wyniku wskazania, o które wnioskuje państwo członkowskie, przez Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO), Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR) lub inny odpowiedni organ międzynarodowy, obywatele państw trzecich lub bezpaństwowców z państwa trzeciego, do którego zostali oni przymusowo wysiedleni i którym przyznaje się ochronę międzynarodową lub przewidziany w prawie krajowym status humanitarny zapewniający im prawa i nakładający na nich obowiązki równoważne z prawami i obowiązkami beneficjentów ochrony uzupełniającej przewidzianymi w art. 20–34 dyrektywy 2011/95/UE;
- 6) „wsparcie operacyjne” oznacza część alokacji dla państwa członkowskiego, która może być wykorzystana jako wsparcie dla organów publicznych odpowiedzialnych za wykonywanie zadań i usług, które stanowią usługę publiczną na rzecz Unii;
- 7) „wydalenie” oznacza „wydalenie” zgodnie z definicją w art. 3 pkt 5 dyrektywy 2008/115/WE;
- 8) „przesiedlenie” oznacza przyjmowanie na terytorium państw członkowskich, w wyniku wskazania przez UNHCR, obywatele państw trzecich lub bezpaństwowców z państwa trzeciego, do którego zostali oni wysiedleni i którym przyznaje się ochronę międzynarodową, a także dostęp do trwałego rozwiązania zgodnego z prawem unijnym i prawem krajowym;
- 9) „powrót” oznacza „powrót” zgodnie z definicją w art. 3 pkt 3 dyrektywy 2008/115/WE;
- 10) „działania szczególne” oznaczają projekty transnarodowe lub krajowe, które przynoszą unijną wartość dodaną, zgodnie z celami Funduszu, na realizację których jedno, kilka lub wszystkie państwa członkowskie mogą otrzymać dodatkową alokację na swoje programy;
- 11) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę, w tym bezpaństwowca lub osobę o nieokreślonym obywatelstwie, która nie jest obywatelem Unii zdefiniowanym w art. 20 ust. 1 TFUE;
- 12) „małoletni bez opieki” oznacza małoletniego bez opieki zgodnie z definicją zawartą w art. 2 lit. l) dyrektywy 2011/95/UE;
- 13) „działania unijne” oznaczają projekty transnarodowe lub projekty o szczególnym znaczeniu dla Unii, realizowane zgodnie z celami Funduszu;
- 14) „osoba wymagająca szczególnego traktowania” oznacza każdą osobę zdefiniowaną jako osoba wymagająca szczególnego traktowania w prawie Unii odnoszącym się do obszaru polityki, w którym realizowane jest działanie wspierane z Funduszu.

Artykuł 3

Cele Funduszu

1. Celem z zakresu polityki Funduszu jest przyczynianie się do skutecznego zarządzania przepływami migracyjnymi i do wdrażania, wzmocnienia i rozwijania wspólnej polityki azylowej i wspólnej polityki imigracyjnej zgodnie z odpowiednim unijnym dorobkiem prawnym i przy pełnym poszanowaniu zobowiązań międzynarodowych Unii i państw członkowskich wynikających z instrumentów międzynarodowych, których są stronami.
2. W ramach celu z zakresu polityki określonego w ust. 1 Fundusz przyczynia się do realizacji następujących celów szczególnych:
 - a) wzmocnianie i rozwijanie wszystkich aspektów wspólnego europejskiego systemu azylowego, w tym jego wymiaru zewnętrznego;

⁽³⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. L 337 z 20.12.2011, s. 9).

- b) wzmacnianie i rozwijanie legalnej migracji do państw członkowskich, zgodnie z ich potrzebami gospodarczymi i społecznymi, oraz promowanie skutecznej integracji i włączenia społecznego obywateli państw trzecich oraz przyczynianie się do tej integracji i tego włączenia;
 - c) przyczynianie się do przeciwdziałania migracji nieuregulowanej, ułatwając skuteczne, bezpieczne i godne powroty i readmisję, oraz promowanie i przyczynianie się do skutecznej wstępnej reintegracji w państwach trzecich;
 - d) wzmacnianie – w tym przez praktyczną współpracę – solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności między państwami członkowskimi, w szczególności w odniesieniu do tych państw, których w największym stopniu dotyczy wyzwanie związane z migracją i azylem.
3. W ramach celów szczegółowych określonych w ust. 2 Fundusz jest wdrażany za pomocą środków wykonawczych wymienionych w załączniku II.

Artykuł 4

Partnerstwo

Do celów Funduszu partnerstwa obejmują, zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/1060, organy regionalne, lokalne, miejskie i inne organy publiczne lub stowarzyszenia reprezentujące takie organy, odpowiednie organizacje międzynarodowe, organizacje pozarządowe, takie jak organizacje uchodźców i organizacje prowadzone przez migrantów, a także krajowe instytucje praw człowieka i organy ds. równości oraz partnerów gospodarczych i społecznych.

Artykuł 5

Zakres wsparcia

1. W ramach swoich celów oraz zgodnie ze środkami wykonawczymi wymienionymi w załączniku II Fundusz wspiera w szczególności działania wymienione w załączniku III.

Aby uwzględnić nieprzewidziane lub nowe okoliczności Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 37 dotyczących zmiany wykazu działań w załączniku III w celu dodania nowych działań.

2. Aby osiągnąć swoje cele Fundusz może wspierać, zgodnie z priorytetami Unii, działania, o których mowa w załączniku III, w państwach trzecich i dotyczące państw trzecich, o których mowa w załączniku III, w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 7 lub 24, w zależności od przypadku.

3. W odniesieniu do działań w państwach trzecich i dotyczących państw trzecich Komisja i państwa członkowskie, wraz z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych, zapewniają – zgodnie ze swoimi odpowiednimi obowiązkami – koordynację z odpowiednimi politykami, strategiami i instrumentami Unii. Zapewniają one w szczególności, aby działania w państwach trzecich i dotyczące państw trzecich:

- a) były powadzone w synergii oraz przy zachowaniu spójności z innymi działaniami poza Unią wspieranymi za pośrednictwem innych instrumentów unijnych;
- b) były spójne z polityką zewnętrzną Unii, zgodne z zasadą spójności polityki na rzecz rozwoju oraz zgodne z dokumentami z zakresu programowania strategicznego dla danego regionu lub państwa;
- c) koncentrowały się na środkach, które nie są ukierunkowane na rozwój; oraz
- d) służyły interesom unijnych polityk wewnętrznych i były spójne z działaniami podejmowanymi w Unii.

4. Cele Funduszu wspierają działania, które koncentrują się na jednej lub większej liczbie grup docelowych objętych zakresem stosowania art. 78 i 79 TFUE.

Artykuł 6

Równość płci i niedyskryminacja

1. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają uwzględnianie perspektywy płci oraz uwzględnianie i promowanie równości płci i branie pod uwagę aspektu płci w całym procesie przygotowywania, realizacji, monitorowania, sprawozdawczości i ewaluacji programów i projektów wspieranych w ramach Funduszu.

2. Państwo członkowskie i Komisja podejmują odpowiednie kroki w celu wykluczenia wszelkich form dyskryminacji zakazanej na mocy art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”), podczas przygotowywania, realizacji, monitorowania, sprawozdawczości i ewaluacji programów i projektów wspieranych w ramach Funduszu.

Artykuł 7

Państwa trzecie stowarzyszone z Funduszem

1. Fundusz otwarty jest dla państw trzecich, które spełniają kryteria wymienione w ust. 2, zgodnie z warunkami określonymi w szczegółowej umowie obejmującej kwestie uczestnictwa państwa trzeciego w Funduszu.
2. Aby państwo trzecie kwalifikowało się do stowarzyszenia z Funduszem, o czym mowa w ust. 1, musi ono zawrzeć z Unią umowę w sprawie kryteriów i mechanizmów ustalania państwa odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosków o azyl złożonych w jednym z państw członkowskich lub złożonych w tym państwie trzecim.
3. Szczegółowa umowa obejmująca uczestnictwo państwa trzeciego w Funduszu co najmniej:
 - a) umożliwia współpracę z państwami członkowskimi oraz instytucjami, organami i jednostkami organizacyjnymi Unii w obszarze azylu, migracji i powrotów w duchu solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności;
 - b) opiera się, przez cały okres funkcjonowania Funduszu, na zasadach *non-refoulement*, demokracji, praworządności oraz poszanowaniu praw człowieka;
 - c) zapewnia właściwą równowagę między wkładami dokonywanymi przez państwo trzecie uczestniczące w Funduszu a otrzymywanymi przez nie korzyściami;
 - d) ustanawia warunki uczestnictwa w Funduszu, obejmujące obliczenie wkładów finansowych do Funduszu, oraz jego kosztów administracyjnych;
 - e) nie przyznaje państwu trzeciemu jakichkolwiek uprawnień decyzyjnych w odniesieniu do Funduszu;
 - f) gwarantuje prawa Unii do zapewnienia należytego zarządzania finansami i ochrony jej interesów finansowych;
 - g) przewiduje przyznanie przez państwo trzecie właściwemu urzędnikowi zatwierdzającemu, OLAF i Trybunałowi Obrachunkowemu niezbędnych praw i niezbędnego dostępu zgodnie z art. 8.

Wkłady, o których mowa w akapicie pierwszym lit. d), stanowią dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 5 rozporządzenia finansowego.

Artykuł 8

Ochrona interesów finansowych Unii

W przypadku gdy państwo trzecie uczestniczy w Funduszu na podstawie decyzji przyjętej na mocy umowy międzynarodowej lub na podstawie jakiegokolwiek innego instrumentu prawnego, przyznaje ono właściwemu urzędnikowi zatwierdzającemu, OLAF i Trybunałowi Obrachunkowemu niezbędne prawa i dostęp, umożliwiające tym podmiotom wykonywanie w pełni ich odpowiednich kompetencji. W przypadku OLAF takie prawa obejmują prawo do prowadzenia dochodzeń, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, przewidzianych w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013.

ROZDZIAŁ II

RAMY FINANSOWANIA ORAZ RAMY WDRAŻANIA

SEKCJA 1

Przepisy wspólne

Artykuł 9

Zasady ogólne

1. Wsparcie udzielane w ramach Funduszu uzupełnia interwencję krajową, regionalną i lokalną oraz koncentruje się na wytworzeniu unijnej wartości dodanej w odniesieniu do osiągnięcia celów Funduszu.
2. Komisja i państwa członkowskie zapewniają, aby wsparcie udzielane w ramach Funduszu oraz wsparcie udzielane przez państwa członkowskie były spójne z odpowiednimi działaniami, politykami i priorytetami Unii, oraz stanowiły uzupełnienie wsparcia udzielanego w ramach innych instrumentów Unii, w szczególności instrumentów zewnętrznych, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+) i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR).
3. Fundusz jest wdrażany w ramach zarządzania bezpośredniego, dzielonego lub pośredniego zgodnie z art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i c) rozporządzenia finansowego.

Artykuł 10

Budżet

1. Pula środków finansowych na realizację Funduszu na okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. wynosi 9 882 000 000 EUR w cenach bieżących.
2. Pulę środków finansowych wykorzystuje się w następujący sposób:
 - a) 6 270 000 000 EUR przydziela się na programy państw członkowskich;
 - b) 3 612 000 000 EUR przydziela się na instrument tematyczny, o którym mowa w art. 11.
3. Do 0,42 % puli środków finansowych przydziela się na pomoc techniczną z inicjatywy Komisji, o której mowa w art. 35 rozporządzenia (UE) 2021/1060.
4. Zgodnie z art. 26 rozporządzenia (UE) 2021/1060, do 5 % początkowej alokacji dla państwa członkowskiego z któregokolwiek z funduszy objętych rozporządzeniem w ramach zarządzania dzielonego może zostać przesunięte – na wniosek tego państwa członkowskiego – do Funduszu w ramach zarządzania bezpośredniego lub pośredniego. Komisja wdraża te zasoby bezpośrednio zgodnie z art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia finansowego lub pośrednio zgodnie z lit. c) tego akapitu. Zasoby te wykorzystuje się na rzecz zainteresowanego państwa członkowskiego.

Artykuł 11

Przepisy ogólne dotyczące wdrażania instrumentu tematycznego

1. Kwotę, o której mowa w art. 10 ust. 2 lit. b), przydziela się w sposób elastyczny za pośrednictwem instrumentu tematycznego, z wykorzystaniem zarządzania dzielonego, bezpośredniego lub pośredniego zgodnie z programami prac. Z uwagi na wewnętrzny charakter Funduszu, instrument tematyczny służy przede wszystkim polityce wewnętrznej Unii zgodnie z celami szczegółowymi określonymi w art. 3 ust. 2.

Finansowanie z instrumentu tematycznego wykorzystuje się na jego następujące komponenty:

- a) działania szczególne;
- b) działania unijne;

- c) pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych, o której mowa w art. 31;
- d) przesiedlenia i przyjmowanie ze względów humanitarnych;
- e) wspieranie państw członkowskich – w ramach działań solidarnościowych – w przekazywaniu osób ubiegających się o ochronę międzynarodową lub beneficjentów ochrony międzynarodowej, o których mowa w art. 20; oraz
- f) Europejska Sieć Migracyjna, o której mowa w art. 26.

Pomoc techniczna z inicjatywy Komisji, o której mowa w art. 35 rozporządzenia (UE) 2021/1060, otrzymuje również wsparcie z kwoty, o której mowa w art. 10 ust. 2 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

2. Finansowanie z instrumentu tematycznego przeznaczane jest na priorytety mające wysoką unijną wartość dodaną lub wykorzystywane jest w celu zaspokojenia pilnych potrzeb, zgodnie z uzgodnionymi priorytetami Unii, które zostały uwzględnione w załączniku II.

Finansowanie, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, z wyjątkiem finansowania wykorzystywanego na pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych zgodnie z art. 31 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i b), wspiera jedynie działania wymienione w załączniku III, w tym przesiedlenia i przyjmowanie ze względów humanitarnych zgodnie z art. 19 jako część zewnętrznego wymiaru polityki migracyjnej Unii.

3. Komisja współpracuje z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i odpowiednimi sieciami, w szczególności w celu przygotowywania i ewaluacji programów prac dotyczących działań unijnych finansowanych w ramach Funduszu.

4. Co najmniej 20 % zasobów z początkowej alokacji na instrument tematyczny przydziela się na cel szczegółowy określony w art. 3 ust. 2 lit. d).

5. W przypadku gdy finansowanie z instrumentu tematycznego jest udzielane państwom członkowskim w ramach zarządzania bezpośredniego lub pośredniego, Komisja zapewnia, aby nie wybierano projektów, których dotyczy uzasadniona opinia wydana przez Komisję w ramach postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom na podstawie art. 258 TFUE, która poddaje w wątpliwość legalność i prawidłowość wydatków lub realizacji tych projektów.

6. Do celów art. 23 i art. 24 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/1060 w przypadku gdy finansowanie z instrumentu tematycznego jest wdrażane w ramach zarządzania dzielonego, zainteresowane państwo członkowskie zapewnia, aby uzasadniona opinia wydana przez Komisję w ramach postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom na podstawie art. 258 TFUE, która poddaje w wątpliwość legalność i prawidłowość wydatków lub realizacji działań, nie dotyczyła zamierzonych działań; Komisja natomiast ocenia zamierzone działania pod tym względem.

7. Komisja określa całkowitą kwotę udostępnianą na instrument tematyczny w ramach środków rocznych z budżetu Unii.

8. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych decyzje w sprawie finansowania, o których mowa w art. 110 rozporządzenia finansowego, dotyczące instrumentu tematycznego oraz określające cele i działania, które mają być wspierane, a także kwoty przeznaczone na każdy z komponentów, o których mowa w ust. 1 akapit drugi niniejszego artykułu. W stosownych przypadkach decyzje w sprawie finansowania określają całkowitą kwotę zarezerwowaną na działania łączone. Decyzje w sprawie finansowania mogą być roczne lub wieloletnie i mogą obejmować jeden komponent lub większą liczbę komponentów instrumentu tematycznego, o którym mowa w ust. 1 akapit drugi niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 38 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

9. Instrument tematyczny wspiera w szczególności działania objęte środkiem wykonawczym, o którym mowa w pkt 2 lit. d) załącznika II, realizowane przez krajowe, regionalne i lokalne organy lub organizacje społeczeństwa obywatelskiego. W tym kontekście co najmniej 5 % początkowej alokacji na instrument tematyczny kieruje się na realizację środków integracji przez organy lokalne i regionalne.

10. Komisja zapewnia, aby podział zasobów na cele szczegółowe określone w art. 3 ust. 2 był sprawiedliwy i przejrzysty. Komisja składa sprawozdania dotyczące wykorzystania i podziału instrumentu tematycznego między komponenty, o których mowa w ust. 1 akapit drugi niniejszego artykułu, w tym w zakresie wsparcia udzielanego na rzecz działań w państwach trzecich lub dotyczących państw trzecich w ramach działań unijnych.

11. Po przyjęciu decyzji w sprawie finansowania, o której mowa w ust. 8, Komisja może wprowadzić odpowiednie zmiany do programów państw członkowskich.

SEKCJA 2

Wsparcie i wdrażanie w ramach zarządzania dzielonego

Artykuł 12

Zakres stosowania

1. Niniejszą sekcję stosuje się do kwoty, o której mowa w art. 10 ust. 2 lit. a), oraz do dodatkowych zasobów wdrażanych w ramach zarządzania dzielonego zgodnie z decyzją w sprawie finansowania dotyczącą instrumentu tematycznego, o którym mowa w art. 11.
2. Wsparcie w ramach niniejszej sekcji wdrażane jest w ramach zarządzania dzielonego zgodnie z art. 63 rozporządzenia finansowego i rozporządzeniem (UE) 2021/1060.

Artykuł 13

Zasoby budżetowe

1. Kwotę, o której mowa w art. 10 ust. 2 lit. a), przydziela się na programy państw członkowskich orientacyjnie w następujący sposób:
 - a) 5 225 000 000 EUR zgodnie z załącznikiem I;
 - b) 1 045 000 000 EUR na korektę przydziałów na programy państw członkowskich, o której mowa w art. 17 ust. 1.
2. W przypadku, gdy kwota, o której mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, nie została przydzielona w całości, pozostała kwota może zostać dodana do kwoty, o której mowa w art. 10 ust. 2 lit. b).

Artykuł 14

Płatności zaliczkowe

1. Zgodnie z art. 90 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2021/1060 płatności zaliczkowe w przypadku Funduszu są wypłacane w postaci rocznych rat przed dniem 1 lipca każdego roku, z zastrzeżeniem dostępności środków, w następujący sposób:
 - a) 2021 r.: 4 %;
 - b) 2022 r.: 3 %;
 - c) 2023 r.: 5 %;
 - d) 2024 r.: 5 %;
 - e) 2025 r.: 5 %;
 - f) 2026 r.: 5 %.

2. W przypadku gdy program państwa członkowskiego zostanie przyjęty po dniu 1 lipca 2021 r., wcześniejsze raty wypłacane są w roku, w którym został on przyjęty.

Artykuł 15

Stopy współfinansowania

1. Wkład z budżetu Unii nie przekracza 75 % łącznych wydatków kwalifikowalnych na dany projekt.

2. Wkład z budżetu Unii można zwiększyć do 90 % łącznych wydatków kwalifikowalnych na projekty wdrażane w ramach działań szczególnych.
3. Wkład z budżetu Unii można zwiększyć do 90 % łącznych wydatków kwalifikowalnych na działania wymienione w załączniku IV.
4. Wkład z budżetu Unii można zwiększyć do 100 % łącznych wydatków kwalifikowalnych na wsparcie operacyjne.
5. Wkład z budżetu Unii można zwiększyć do 100 % łącznych wydatków kwalifikowalnych na pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych, o których mowa w art. 31.
6. Wkład z budżetu Unii można zwiększyć do 100 % łącznych wydatków kwalifikowalnych na pomoc techniczną z inicjatywy państw członkowskich w granicach określonych w art. 36 ust. 5 lit. b) ppkt (vi) rozporządzenia (UE) 2021/1060.
7. W decyzji Komisji zatwierdzającej program państwa członkowskiego ustala się stopę współfinansowania i maksymalną kwotę wsparcia z Funduszu dla rodzajów działań objętych wkładem, o którym mowa w ust. 1–6.
8. W decyzji Komisji zatwierdzającej program państwa członkowskiego określa się – dla każdego rodzaju działania – czy stopa współfinansowania ma zastosowanie w odniesieniu do:
 - a) całkowitego wkładu, obejmującego wkłady publiczne i prywatne; lub
 - b) wyłącznie wkładu publicznego.

Artykuł 16

Programy państw członkowskich

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby priorytety ujęte w jego programie były spójne z unijnymi priorytetami i wyzwaniem w obszarze azylu i zarządzania migracjami i aby im odpowiadały oraz były w pełni zgodne z odpowiednim unijnym dorobkiem prawnym i uzgodnionymi priorytetami Unii, przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu zobowiązań międzynarodowych Unii i państw członkowskich wynikających z instrumentów międzynarodowych, których są stronami. Przy określaniu priorytetów swoich programów państwa członkowskie zapewniają, aby ich programy odpowiednio uwzględniały środki wykonawcze wymienione w załączniku II.

Z uwagi na wewnętrzny charakter Funduszu, programy państw członkowskich służą przede wszystkim polityce wewnętrznej Unii zgodnie z celami szczegółowymi określonymi w art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Komisja ocenia programy państw członkowskich zgodnie z art. 23 rozporządzenia (UE) 2021/1060.

2. W ramach zasobów przydzielonych w art. 13 ust. 1 oraz bez uszczerbku dla ust. 3 niniejszego artykułu każde państwo członkowskie przydziela w swoim programie:
 - a) co najmniej 15 % swoich zasobów przydzielonych na cel szczegółowy określony w art. 3 ust. 2 lit. a); oraz
 - b) co najmniej 15 % swoich zasobów przydzielonych na cel szczegółowy określony w art. 3 ust. 2 lit. b).
3. Państwo członkowskie może przydzielić mniej niż minimalne wielkości procentowe, o których mowa w ust. 2, tylko wówczas, gdy przedstawi w programie szczegółowe wyjaśnienie powodów, dla których przydzielenie zasobów poniżej tego poziomu nie zagraża osiągnięciu danego celu.
4. Komisja zapewnia, aby wiedza i doświadczenie właściwych agencji zdecentralizowanych, w szczególności EASO, Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej i Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej, ustanowionej rozporządzeniem Rady (WE) nr 168/2007⁽³⁵⁾, były uwzględniane w zakresie obszarów ich kompetencji przy opracowywaniu programów państw członkowskich, na wczesnym etapie i w odpowiednim czasie.

⁽³⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 168/2007 z dnia 15 lutego 2007 r. ustanawiające Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U. L 53 z 22.2.2007, s. 1).

5. W stosownych przypadkach Komisja może włączyć właściwe agencje zdecentralizowane, w tym te, o których mowa w ust. 4, w realizację zadań związanych z monitorowaniem i ewaluacją określonych w sekcji 5, w szczególności w celu zapewnienia zgodności działań realizowanych przy wsparciu z Funduszu z odpowiednim unijnym dorobkiem prawnym i uzgodnionymi priorytetami Unii.

6. W następstwie przyjęcia zaleceń zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1053/2013, które wchodzi w zakres zastosowania niniejszego rozporządzenia, zainteresowane państwo członkowskie analizuje, wraz z Komisją, w jaki sposób odnieść się do ustaleń i zaleceń za pośrednictwem swojego programu w stosownych przypadkach przy wsparciu z Funduszu.

Komisja może, w stosownych przypadkach, korzystać również z wiedzy fachowej agencji zdecentralizowanych w zakresie konkretnych kwestii wchodzących w zakres kompetencji tych agencji.

7. W razie konieczności w programie zainteresowanego państwa członkowskiego wprowadza się zmiany zgodnie z art. 24 rozporządzenia (UE) 2021/1060, aby uwzględnić zalecenia, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu.

8. We współpracy i na podstawie konsultacji z Komisją oraz z odpowiednimi agencjami zdecentralizowanymi zgodnie z obszarami ich kompetencji, stosownie do przypadku, zainteresowane państwo członkowskie może dokonać ponownej alokacji zasobów w ramach swojego programu, w celu realizacji zaleceń, o których mowa w ust. 6, w przypadku gdy te zalecenia mają skutki finansowe.

9. W swoich programach państwa członkowskie realizują w szczególności działania kwalifikujące się do wyższych stóp współfinansowania, które są wymienione w załączniku IV w ich programach. W razie wystąpienia nieprzewidzianych lub nowych okoliczności lub aby zapewnić skuteczne wdrażanie finansowania, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 37 dotyczących zmiany zamieszczonego w załączniku IV wykazu działań kwalifikujących się do wyższych stóp współfinansowania.

10. W programach państw członkowskich można zezwolić na włączenie bliskich krewnych osób objętych środkami integracji, o których mowa w załączniku III, w zakresie koniecznym do skutecznej realizacji tych środków.

11. W każdym przypadku, gdy państwo członkowskie postanawia realizować – przy wsparciu z Funduszu – projekt z państwem trzecim lub w państwie trzecim, to państwo członkowskie konsultuje się z Komisją przed zatwierdzeniem projektu.

12. Programowanie, o którym mowa w art. 22 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2021/1060, opiera się na rodzajach interwencji określonych w tabeli 1 zamieszczonej w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia i obejmuje orientacyjny podział zaprogramowanych zasobów według rodzaju interwencji w ramach każdego celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 17

Przegląd śródkresowy

1. W 2024 r. Komisja przydzieli na programy zainteresowanych państw członkowskich dodatkową kwotę, o której mowa w art. 13 ust. 1 lit. b), zgodnie z kryteriami, o których mowa w pkt 1 lit. b) oraz pkt 2–5 załącznika I. Finansowanie stanie się skuteczne od dnia 1 stycznia 2025 r.

2. W przypadku gdy co najmniej 10 % początkowej alokacji na program, o której mowa w art. 13 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia, nie zostało objęte wnioskami o płatność złożonymi zgodnie z art. 91 rozporządzenia (UE) 2021/1060, zainteresowane państwo członkowskie nie kwalifikuje się do otrzymania dodatkowej alokacji środków na swój program, o którym mowa w art. 13 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

3. Przydzielając środki z instrumentu tematycznego, o którym mowa w art. 11 niniejszego rozporządzenia, począwszy od dnia 1 stycznia 2025 r., Komisja uwzględni postępy państw członkowskich w osiągnięciu celów pośrednich ram wykonania, o których mowa w art. 16 rozporządzenia (UE) 2021/1060, oraz zidentyfikowane niedociągnięcia w zakresie wdrażania.

*Artykuł 18***Działania szczególne**

1. Oprócz swojej alokacji na podstawie art. 13 ust. 1 państwo członkowskie może otrzymać finansowanie na działania szczególne, pod warunkiem że finansowanie to zostanie następnie ujęte jako takie w jego programie i będzie wykorzystywane na udział w realizacji celów Funduszu.
2. Finansowanie na działania szczególne nie może być wykorzystywane na inne działania w ramach programu państwa członkowskiego, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków i po zatwierdzeniu przez Komisję w drodze zmiany programu państwa członkowskiego.

*Artykuł 19***Zasoby na potrzeby przesiedleń i przyjmowania ze względów humanitarnych**

1. Oprócz alokacji na podstawie art. 13 ust. 1 lit. a) państwa członkowskie otrzymują kwotę w wysokości 10 000 EUR za każdą osobę przyjętą w drodze przesiedlenia.
2. Oprócz alokacji na podstawie art. 13 ust. 1 lit. a) państwa członkowskie otrzymują kwotę w wysokości 6 000 EUR za każdą osobę przyjętą w ramach przyjmowania ze względów humanitarnych.
3. Kwoty, o których mowa w ust. 2, zwiększa się do 8 000 EUR za każdą osobę, która została przyjęta w ramach przyjmowania ze względów humanitarnych i należy do jednej lub większej liczby następujących grup wymagających szczególnego traktowania:
 - a) kobiety i dzieci narażone na zagrożenia;
 - b) małoletni bez opieki;
 - c) osoby, których potrzeby medyczne można zaspokoić wyłącznie poprzez przyjęcie w ramach przyjmowania ze względów humanitarnych;
 - d) osoby potrzebujące przyjęcia w ramach przyjmowania ze względów humanitarnych w wyniku potrzeby ochrony prawnej lub fizycznej, w tym ofiary przemocy lub tortur.
4. W przypadku gdy państwo członkowskie przyjmuje osobę należącą do więcej niż jednej z kategorii, o których mowa w ust. 2 i 3, otrzymuje ono w odniesieniu do takiej osoby kwotę tylko jednorazowo.
5. W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą również kwalifikować się do otrzymania odpowiednich kwot za członków rodziny osób, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, jeżeli ci członkowie rodzin zostają przyjęci w celu zapewnienia jedności rodziny.
6. Kwoty, o których mowa w niniejszym artykule, mają formę finansowania niepowiązanego z kosztami zgodnie z art. 125 rozporządzenia finansowego.
7. Kwoty, o których mowa w ust. 1, 2, 3 i 5, przydziela się na program państwa członkowskiego po raz pierwszy w decyzji w sprawie finansowania zatwierdzającej ten program. Kwoty te nie mogą być wykorzystywane na inne działania w ramach programu państwa członkowskiego, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków, po zatwierdzeniu przez Komisję w drodze zmiany tego programu. Kwoty te mogą być uwzględnione we wnioskach o płatność kierowanych do Komisji, pod warunkiem że osoba, w odniesieniu do której przydzielono kwotę, została faktycznie przesiedlona lub przyjęta.
8. Do celów kontroli i audytu państwa członkowskie zachowują informacje niezbędne do należytego ustalenia tożsamości osób przesiedlonych lub przyjętych oraz daty ich przesiedlenia lub przyjęcia.
9. Aby uwzględnić obecne wskaźniki inflacji, odnośne zmiany w dziedzinie przesiedleń oraz inne czynniki, które mogłyby zoptymalizować wykorzystanie zachęty finansowej wynikającej z kwot, o których mowa w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 37 dotyczących dostosowania – w razie potrzeby, oraz w ramach dostępnych zasobów – tych kwot.

*Artykuł 20***Zasoby na przekazywanie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową lub beneficjentów ochrony międzynarodowej**

1. Oprócz swojej alokacji na podstawie art. 13 ust. 1 niniejszego rozporządzenia państwo członkowskie otrzymuje dodatkową kwotę w wysokości 10 000 EUR za każdą osobę ubiegającą się o udzielenie ochrony międzynarodowej przekazaną z innego państwa członkowskiego zgodnie z art. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 ⁽³⁶⁾ lub w wyniku podobnej formy relokacji.
2. W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą również kwalifikować się do otrzymania kwot, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, za członków rodziny osób, o których mowa w tym ustępie, pod warunkiem że ci członkowie rodziny są przekazywani w celu zapewnienia jedności rodziny zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 604/2013 lub w wyniku podobnej formy relokacji.
3. Oprócz swojej alokacji na podstawie art. 13 ust. 1 państwa członkowskie otrzymują dodatkową kwotę w wysokości 10 000 EUR za każdego beneficjenta ochrony międzynarodowej przekazanego z innego państwa członkowskiego.
4. W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą również kwalifikować się do otrzymania odpowiednich kwot za członków rodziny osób, o których mowa w ust. 3, jeżeli ci członkowie rodziny są przekazywani w celu zapewnienia jedności rodziny.
5. Państwo członkowskie, które pokrywa koszty przekazywania, o którym mowa w ust. 1-4, otrzymuje wkład w wysokości 500 EUR za każdą osobę ubiegającą się o udzielenie ochrony międzynarodowej lub każdego beneficjenta ochrony międzynarodowej przekazywanych do innego państwa członkowskiego.
6. Kwoty, o których mowa w niniejszym artykule, mają formę finansowania niepowiązanego z kosztami zgodnie z art. 125 rozporządzenia finansowego.
7. Kwoty, o których mowa w ust. 1-5 niniejszego artykułu, są przydzielane do programu państwa członkowskiego, pod warunkiem że osoba, w odniesieniu do której przydzielono kwotę, została w stosownym przypadku rzeczywiście przekazana do innego państwa członkowskiego lub została zarejestrowana jako osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową w odpowiedzialnym państwie członkowskim zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 604/2013. Kwoty te nie mogą być wykorzystywane na inne działania w ramach programu państwa członkowskiego, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków i po zatwierdzeniu przez Komisję w drodze zmiany tego programu.
8. Do celów kontroli i audytu państwa członkowskie zachowują informacje niezbędne do należytego ustalenia tożsamości przekazanych osób oraz daty ich przekazania.
9. Aby uwzględnić obecne wskaźniki inflacji, odnośne zmiany w dziedzinie relokacji oraz inne czynniki, które mogłyby zoptymalizować wykorzystanie zachęty finansowej wynikającej z kwot, o których mowa w ust. 1, 3 i 5 niniejszego artykułu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 37 dotyczących dostosowania – w razie potrzeby, oraz w ramach dostępnych zasobów – tych kwot.

*Artykuł 21***Wsparcie operacyjne**

1. Państwo członkowskie może wykorzystać do 15 % kwoty przydzielonej na jego program w ramach Funduszu w celu sfinansowania wsparcia operacyjnego w ramach celów szczegółowych Funduszu.
2. Wykorzystując wsparcie operacyjne, państwo członkowskie przestrzega odpowiedniego unijnego dorobku prawnego oraz Karty.

⁽³⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 31).

3. Państwo członkowskie wyjaśnia w swoim programie i w rocznym sprawozdaniu z wykonania, o którym mowa w art. 35 niniejszego rozporządzenia, w jaki sposób wykorzystanie wsparcia operacyjnego przyczyni się do osiągnięcia celów Funduszu. Przed zatwierdzeniem programu państwa członkowskiego Komisja dokonuje oceny sytuacji wyjściowej w państwach członkowskich, które wskazały, że zamierzają wykorzystać wsparcie operacyjne. Komisja bierze pod uwagę informacje przedstawione przez te państwa członkowskie oraz, w stosownych przypadkach, informacje dostępne w wyniku monitorowania przeprowadzanego zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1053/2013 i wchodzącego w zakres zastosowania niniejszego rozporządzenia.
4. Wsparcie operacyjne koncentruje się na działaniach objętych wydatkami określonymi w załączniku VII.
5. Aby uwzględnić nieprzewidziane lub nowe okoliczności lub zapewnić skuteczne wdrażanie finansowania, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 37 dotyczących zmiany działań kwalifikowalnych wymienionych w załączniku VII.

Artykuł 22

Kontrole zarządcze i audyty projektów realizowanych przez organizacje międzynarodowe

1. Niniejszy artykuł stosuje się do organizacji międzynarodowych lub ich agencji, o których mowa w art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) ppkt (ii) rozporządzenia finansowego, których systemy, zasady i procedury zostały pozytywnie ocenione przez Komisję zgodnie z art. 154 ust. 4 i 7 tego rozporządzenia do celów pośredniego wykonywania dotacji z budżetu Unii (zwanym dalej „organizacjami międzynarodowymi”).
2. Bez uszczerbku dla art. 83 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) 2021/1060 i art. 129 rozporządzenia finansowego, w przypadku gdy organizacja międzynarodowa jest beneficjentem zgodnie z definicją w art. 2 pkt 9 rozporządzenia (UE) 2021/1060, instytucja zarządzająca nie jest zobowiązana do przeprowadzania kontroli zarządczych, o których mowa w art. 74 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) 2021/1060, pod warunkiem że ta organizacja międzynarodowa przedłoży instytucji zarządzającej dokumenty, o których mowa w art. 155 ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i c) rozporządzenia finansowego.
3. Bez uszczerbku dla art. 155 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) rozporządzenia finansowego, w deklaracji zarządczej przedkładanej przez organizację międzynarodową potwierdza się, że projekt jest zgodny z mającym zastosowanie prawem oraz warunkami wsparcia projektu.
4. Ponadto w przypadku gdy koszty mają zostać zwrócone zgodnie z art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2021/1060, w deklaracji zarządczej przedkładanej przez organizację międzynarodową potwierdza się, że:
 - a) zweryfikowano faktury i dowody ich płatności przez beneficjenta;
 - b) zweryfikowano zapisy księgowe lub kody księgowe dokonane przez beneficjenta dla transakcji związanych z wydatkami zadeklarowanymi instytucji zarządzającej.
5. W przypadku gdy koszty mają zostać zwrócone zgodnie z art. 53 ust. 1 lit. b), c) lub d) rozporządzenia (UE) 2021/1060, w deklaracji zarządczej przedkładanej przez organizację międzynarodową potwierdza się, że warunki zwrotu wydatków zostały spełnione.
6. Dokumenty, o których mowa w art. 155 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i c) rozporządzenia finansowego, przedkłada się instytucji zarządzającej wraz z wnioskiem o płatność złożonym przez beneficjenta.
7. Beneficjent przedkłada instytucji zarządzającej sprawozdanie finansowe do dnia 15 października każdego roku. Do sprawozdania finansowego dołącza się opinię niezależnego organu audytowego sporządzoną zgodnie ze standardami audytu przyjętymi na poziomie międzynarodowym. W opinii tej ustala się, czy wprowadzone systemy kontroli funkcjonują właściwie i są efektywne pod względem kosztów oraz czy transakcje leżące u podstaw rozliczeń są legalne i prawidłowe. W opinii tej wskazuje się również, czy w ramach przeprowadzonego audytu poddano w wątpliwość stwierdzenia zawarte

w deklaracjach zarządczych przedkładanych przez organizację międzynarodową, oraz zawiera ona informacje dotyczące podejrzeń popełnienia nadużycia finansowego. Opinia ta musi dawać pewność, że wydatki ujęte we wnioskach o płatność przedłożonych instytucji zarządzającej przez organizację międzynarodową są legalne i prawidłowe.

8. Bez uszczerbku dla istniejących możliwości przeprowadzania dalszych audytów, o których mowa w art. 127 rozporządzenia finansowego, instytucja zarządzająca sporządza deklarację zarządczą, o której mowa w art. 74 ust. 1 akapit pierwszy lit. f) rozporządzenia (UE) 2021/1060. Instytucja zarządzająca dokonuje tego w oparciu o dokumenty przedłożone przez organizację międzynarodową na podstawie ust. 2-5 i 7 niniejszego artykułu, zamiast polegać na kontrolach zarządczych, o których mowa w art. 74 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/1060.

9. Dokument określający warunki wsparcia, o którym mowa w art. 73 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1060, zawiera wymogi określone w niniejszym artykule.

10. Ust. 2 nie stosuje się, a instytucja zarządzająca jest w związku z tym zobowiązana do przeprowadzenia kontroli zarządczych w przypadku gdy:

- a) ta instytucja zarządzająca stwierdza szczególne ryzyko wystąpienia nieprawidłowości lub przesłanki wskazujące na nadużycie finansowe w odniesieniu do projektu zainicjowanego lub wdrażanego przez organizację międzynarodową;
- b) organizacja międzynarodowa nie przedłożyła tej instytucji zarządzającej dokumentów, o których mowa w ust. 2-5 i 7;
- c) dokumenty, o których mowa w ust. 2-5 i 7 przedłożone przez organizację międzynarodową są niekompletne.

11. W przypadku gdy projekt, w którym organizacja międzynarodowa jest beneficjentem zgodnie z definicją w art. 2 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2021/1060, jest częścią próby, o której mowa w art. 79 tego rozporządzenia, instytucja audytowa może przeprowadzić swoje prace na podstawie próby transakcji związanych z tym projektem. W przypadku wykrycia błędów w próbie instytucja audytowa może, w stosownych przypadkach, zwrócić się do audytora organizacji międzynarodowej o ocenę pełnego zakresu i łącznej kwoty błędów w tym projekcie.

SEKCJA 3

Wsparcie i wdrażanie w ramach zarządzania bezpośredniego i pośredniego

Artykuł 23

Zakres stosowania

Komisja wdraża wsparcie w ramach niniejszej sekcji bezpośrednio zgodnie z art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia finansowego albo pośrednio zgodnie z lit. c) tego akapitu.

Artykuł 24

Kwalifikujące się podmioty

1. Następujące podmioty kwalifikują się do otrzymania finansowania unijnego:
 - a) podmioty prawne z siedzibą w:
 - (i) państwie członkowskim lub powiązany z nim kraju lub terytorium zamorskim;
 - (ii) państwie trzecim stowarzyszonym z Funduszem na podstawie szczegółowej umowy na mocy art. 7, przy zastrzeżeniu objęcia go programem prac i określonymi w nim warunkami;
 - (iii) państwie trzecim wymienionym w programie prac, na warunkach określonych w ust. 3;
 - b) podmioty prawne utworzone na mocy prawa Unii lub organizacji międzynarodowe istotne dla realizacji celów Funduszu.

2. Osoby fizyczne nie kwalifikują się do otrzymania finansowania unijnego.
3. Podmioty, o których mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (iii), uczestniczą jako część konsorcjum składającego się z co najmniej dwóch niezależnych podmiotów, z których co najmniej jeden ma siedzibę w państwie członkowskim.

Podmioty uczestniczące jako część konsorcjum, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zapewniają, aby działania, w których uczestniczą, były zgodne z zasadami zapisanymi w Karcie oraz przyczyniały się do realizacji celów Funduszu.

Artykuł 25

Działania unijne

1. Z inicjatywy Komisji Fundusz można wykorzystać do finansowania działań unijnych związanych z celami Funduszu zgodnie z załącznikiem III.
2. Działania unijne mogą zapewniać finansowanie w dowolnej formie przewidzianej w rozporządzeniu finansowym, w szczególności w postaci dotacji, nagród i zamówień. Mogą one również zapewniać finansowanie w formie instrumentów finansowych w ramach działań łączonych.
3. Dotacje wdrażane w ramach zarządzania bezpośredniego są udzielane i zarządzane zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia finansowego.
4. Członkowie komisji oceniającej wnioski, o której mowa w art. 150 rozporządzenia finansowego, mogą być ekspertami zewnętrznymi.
5. Z wkładów na mechanizm wzajemnego ubezpieczenia można pokryć ryzyko związane z odzyskaniem środków należnych od ich odbiorców i wkłady te uznaje się za wystarczającą gwarancję na podstawie rozporządzenia finansowego. Stosuje się art. 37 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695 ⁽³⁷⁾.

Artykuł 26

Europejska Sieć Migracyjna

1. Fundusz wspiera Europejską Sieć Migracyjną oraz zapewnia pomoc finansową niezbędną dla jej działań i przyszłego rozwoju.
2. Kwotę udostępnianą Europejskiej Sieci Migracyjnej w ramach rocznych środków Funduszu oraz program prac określający priorytety jej działania przyjmuje Komisja, po zatwierdzeniu przez komitet kierowniczy zgodnie z art. 4 ust. 5 lit. a) decyzji 2008/381/WE. Decyzja Komisji stanowi decyzję w sprawie finansowania zgodnie z art. 110 rozporządzenia finansowego. Aby zapewnić terminową dostępność zasobów, Komisja może przyjąć program prac Europejskiej Sieci Migracyjnej w drodze osobnej decyzji w sprawie finansowania.
3. Pomoc finansowa przewidziana na działania Europejskiej Sieci Migracyjnej przyjmuje formę dotacji dla krajowych punktów kontaktowych, o których mowa w art. 3 decyzji 2008/381/WE, lub formę zamówień, stosownie do przypadku, zgodnie z rozporządzeniem finansowym.

Artykuł 27

Działania łączone

Działania łączone ustanawiane w ramach Funduszu prowadzi się zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/523 oraz tytułem X rozporządzenia finansowego.

⁽³⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” oraz zasady uczestnictwa i upowszechniania obowiązujące w tym programie oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 i (UE) nr 1291/2013 (Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 1).

*Artykuł 28***Pomoc techniczna z inicjatywy Komisji**

Zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) 2021/1060 z Funduszu można finansować w 100 % pomoc techniczną realizowaną z inicjatywy lub w imieniu Komisji.

*Artykuł 29***Audyty**

Audyty dotyczące wykorzystania wkładu Unii przeprowadzane przez osoby lub podmioty, w tym przez osoby lub podmioty inne niż te, które zostały upoważnione przez instytucje, organy lub jednostki organizacyjne Unii, stanowią podstawę ogólnej pewności zgodnie z art. 127 rozporządzenia finansowego.

*Artykuł 30***Informacje, komunikacja i promocja**

1. Odbiorcy finansowania unijnego podają informacje o pochodzeniu tych środków oraz zapewniają eksponowanie finansowania unijnego, w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów, poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych, istotnych i proporcjonalnych ukierunkowanych informacji przeznaczonych dla różnych grup odbiorców, w tym dla mediów i opinii publicznej. Zapewnia się eksponowanie finansowania unijnego oraz udostępnia się takie informacje, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków, w których publiczne ujawnienie takich informacji nie jest możliwe lub odpowiednie lub w których podanie takich informacji podlega ograniczeniom prawnym, w szczególności ze względów bezpieczeństwa, porządku publicznego, z uwagi na postępowania przygotowawcze w sprawach karnych lub ochronę danych osobowych. Aby zapewnić eksponowanie finansowania unijnego, jego odbiorcy, informując publicznie o danym działaniu, wskazują pochodzenie finansowania i eksponują symbol Unii.

2. Aby dotrzeć do jak najszerszego kręgu odbiorców, Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z Funduszem oraz realizowanymi w jego ramach działaniami i uzyskanymi rezultatami.

Zasoby finansowe przydzielone na Fundusz przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej na temat priorytetów politycznych Unii, w zakresie, w jakim priorytety te są związane z celami Funduszu.

3. Komisja publikuje programy prac instrumentu tematycznego, o którym mowa w art. 11. W przypadku wsparcia udzielanego w ramach zarządzania bezpośredniego lub pośredniego Komisja publikuje informacje, o których mowa w art. 38 ust. 2 rozporządzenia finansowego, na publicznie dostępnej stronie internetowej oraz regularnie je aktualizuje. Informacje te publikuje się w formie otwartym przeznaczonym do odczytu komputerowego, co pozwala na ich sortowanie, przeszukiwanie, ekstrakcję i porównywanie.

*SEKCJA 4***Wsparcie i wdrażanie w ramach zarządzania dzielonego, bezpośredniego lub pośredniego***Artykuł 31***Pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych**

1. Fundusz zapewnia pomoc finansową w celu zaspokojenia pilnych i szczególnych potrzeb w przypadku wystąpienia należycie uzasadnionych sytuacji nadzwyczajnych w jednym lub większą liczbą następujących przypadków:

- a) wyjątkową sytuacją w zakresie migracji, w której występuje napływ dużej lub nieproporcjonalnej liczby obywateli państw trzecich do jednego lub większej liczby państw członkowskich, co stanowi znaczące i nagłe obciążenie dla ośrodków przyjmowania i ośrodków detencyjnych tych państw członkowskich, systemów i procedur azylowych oraz systemów i procedur zarządzania migracjami w tych państwach;

- b) masowym napływem wysiedleńców w rozumieniu dyrektywy Rady 2001/55/WE⁽³⁸⁾;
- c) wyjątkową sytuacją w zakresie migracji w państwach trzecich, w tym w przypadku gdy osoby wymagające ochrony mogłyby zostać pozostawione własnemu losowi z powodu zmian w sytuacji politycznej lub konfliktów, w szczególności jeżeli sytuacja ta może wpłynąć na przepływy migracyjne w kierunku Unii.

W odpowiedzi na taką należycie uzasadnioną sytuację nadzwyczajną Komisja może zdecydować o udzieleniu pomocy w sytuacji nadzwyczajnej, w tym w celu dobrowolnej relokacji, w granicach dostępnych zasobów. W takich przypadkach Komisja informuje o tym w odpowiednim czasie Parlament Europejski i Radę.

2. Środki w państwach trzecich wdraża się zgodnie z art. 5 ust. 2 i 3.
3. Oprócz alokacji na podstawie art. 13 ust. 1 i załącznika I, na programy państw członkowskich można przydzielić pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych, pod warunkiem że zostanie ona następnie ujęta jako taka w programie państwa członkowskiego. Finansowanie to nie może być wykorzystywane na inne działania w ramach programu państwa członkowskiego, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków oraz po zatwierdzeniu przez Komisję w drodze zmiany programu państwa członkowskiego. Płatności zaliczkowe z tytułu pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych mogą wynosić do 95 % wkładu Unii, z zastrzeżeniem dostępności środków finansowych.
4. Dotacje wdrażane w ramach zarządzania bezpośredniego są udzielane i zarządzane zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia finansowego.
5. W przypadku gdy jest to niezbędne do realizacji działania, pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych może obejmować wydatki poniesione przed dniem przedłożenia wniosku o udzielenie dotacji lub wniosku o udzielenie pomocy na to działanie, pod warunkiem że wydatki te nie zostały poniesione przed dniem 1 stycznia 2021 r.
6. W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby oraz w celu zapewnienia terminowej dostępności zasobów na pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych Komisja może oddzielnie przyjąć decyzję, o której mowa w art. 110 rozporządzenia finansowego, dotyczącą finansowania pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych w drodze aktu wykonawczego mającego natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 38 ust. 4. Taki akt pozostaje w mocy przez okres nieprzekraczający 18 miesięcy.

Artykuł 32

Finansowanie skumulowane i alternatywne

1. Działanie, które otrzymało wkład w ramach Funduszu, może również otrzymać wkład z jakiegokolwiek innego programu unijnego, w tym funduszy objętych zarządzaniem dzielonym, pod warunkiem że wkłady te nie pokrywają tych samych kosztów. Zasady odnośnego programu unijnego mają zastosowanie do odpowiedniego wkładu do działania. Finansowanie skumulowane nie może przekraczać łącznych kosztów kwalifikowalnych działania. Wsparcie w ramach różnych programów unijnych może być obliczane na zasadzie proporcjonalnej, zgodnie z dokumentami określającymi warunki udzielenia wsparcia.
2. Zgodnie z art. 73 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2021/1060 EFRR lub EFS+ mogą wspierać działania, które otrzymały znak „pieczęci doskonałości”, zgodnie z definicją w art. 2 pkt 45 tego rozporządzenia. Aby otrzymać znak „pieczęć doskonałości”, działania muszą spełniać łącznie następujące warunki:
 - a) zostały ocenione w kontekście zaproszenia do składania wniosków w ramach Funduszu;
 - b) spełniają minimalne wymogi jakościowe określone w tym zaproszeniu do składania wniosków;
 - c) nie mogą być finansowane w ramach tego zaproszenia do składania wniosków z uwagi na ograniczenia budżetowe.

⁽³⁸⁾ Dyrektywa Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między państwami członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami (Dz.U. L 212 z 7.8.2001, s. 12).

SEKCJA 5

Monitorowanie, sprawozdawczość i ewaluacja

Podsekcja 1

Wspólne przepisy

Artykuł 33

Monitorowanie i sprawozdawczość

1. Zgodnie z wymogami dotyczącymi sprawozdawczości określonymi w art. 41 ust. 3 akapit pierwszy lit. h) ppkt (iii) rozporządzenia finansowego Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie informacje dotyczące głównych wskaźników efektywności wymienionych w załączniku V do niniejszego rozporządzenia.
2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 37 dotyczących zmiany załącznika V w celu dokonania niezbędnych dostosowań głównych wskaźników efektywności wymienionych w tym załączniku.
3. Wskaźniki na potrzeby sprawozdawczości dotyczącej postępów Funduszu w realizacji celów szczegółowych określonych w art. 3 ust. 2 określa załącznik VIII. W przypadku wskaźników produktu wartość bazową ustala się na poziomie zero. Cele pośrednie ustalone na rok 2024 r oraz cele końcowe ustalone na rok 2029 mają charakter kumulacyjny.
4. System sprawozdawczości dotyczącej realizacji celów zapewnia efektywne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych na potrzeby monitorowania realizacji i rezultatów programu. W tym celu na odbiorców środków finansowych Unii oraz, w stosownych przypadkach, na państwa członkowskie, nakłada się proporcjonalne wymogi dotyczące sprawozdawczości.
5. Aby zapewnić skuteczną ocenę postępów w realizacji celów Funduszu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 37 zmieniających załącznik VIII, w celu dokonania przeglądu lub uzupełnienia tych wskaźników, jeżeli uznaje się to za konieczne, oraz uzupełniających niniejsze rozporządzenie o uregulowania dotyczące ustanowienia ram monitorowania i oceny, w tym przepisy dotyczące informacji o projekcie, które mają przekazywać państwa członkowskie. Każda zmiana załącznika VIII ma zastosowanie wyłącznie do projektów wybranych po wejściu w życie tej zmiany.

Artykuł 34

Ewaluacja

1. Do dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja przeprowadzi ewaluację śródkresową niniejszego rozporządzenia. Oprócz kwestii ocenianych na podstawie art. 45 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/1060 ewaluacja śródkresowa obejmuje ocenę:
 - a) skuteczności Funduszu, w tym postępów w realizacji jego celów, z uwzględnieniem wszystkich odpowiednich już dostępnych informacji, w szczególności rocznych sprawozdań z wykonania, o których mowa w art. 35, oraz wskaźników produktu i rezultatu określonych w załączniku VIII;
 - b) efektywności wykorzystania zasobów przydzielonych Funduszowi oraz efektywności środków zarządzania i kontroli wprowadzonych w celu jego wykonania;
 - c) utrzymania znaczenia i odpowiedniości środków wykonawczych wymienionych w załączniku II;
 - d) koordynacji, spójności i komplementarności działań wspieranych w ramach Funduszu ze wsparciem z innych funduszy Unii;
 - e) unijnej wartości dodanej działań realizowanych w ramach Funduszu.

Ewaluacja śródkresowa uwzględnia wyniki ewaluacji retrospektywnej dotyczącej skutków Funduszu Azylu, Migracji i Integracji na okres 2014–2020.

2. W uzupełnieniu do art. 45 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/1060 ewaluacja retrospektywna obejmuje elementy wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu. Ponadto ewaluacji poddaje się wpływ Funduszu.
3. Ewaluację śródkresową i ewaluację retrospektywną przeprowadza się w terminie pozwalającym na uwzględnienie ich wyników w procesie decyzyjnym, w tym w stosownych przypadkach do celów przeglądów niniejszego rozporządzenia.
4. W ewaluacji śródkresowej i ewaluacji retrospektywnej Komisja zwraca szczególną uwagę na ewaluację działań realizowanych z państwami trzecimi, w państwach trzecich lub działań dotyczących państw trzecich zgodnie z art. 7, art. 16 ust. 11 i art. 24.

Podsekcja 2

Przepisy dotyczące zarządzania dzielonego

Artykuł 35

Roczne sprawozdania z wykonania

1. Do dnia 15 lutego 2023 r. i do dnia 15 lutego każdego kolejnego roku do 2031 r. włącznie państwa członkowskie przedłożą Komisji roczne sprawozdanie z wykonania, o którym mowa w art. 41 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2021/1060.

Okres sprawozdawczy obejmuje ostatni rok obrachunkowy zgodnie z definicją w art. 2 pkt 29 rozporządzenia (UE) 2021/1060, poprzedzający rok przedłożenia sprawozdania. Sprawozdanie przedłożone do dnia 15 lutego 2023 r. obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2021 r.

2. Roczne sprawozdania z wykonania zawierają w szczególności informacje dotyczące:
 - a) postępów w realizacji programu państwa członkowskiego oraz osiągnięciu określonych w nim celów pośrednich i celów końcowych, z uwzględnieniem najnowszych danych, zgodnie z wymogiem zawartym w art. 42 rozporządzenia (UE) 2021/1060;
 - b) wszelkich kwestii mających wpływ na wykonanie programu państwa członkowskiego oraz działań podjętych w celu zaradzenia tym kwestiom, w tym informacje dotyczące wszelkich uzasadnionych opinii wydanych przez Komisję w odniesieniu do postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom, o którym mowa w art. 258 TFUE, w związku z wdrażaniem Funduszu;
 - c) komplementarności między działaniami wspieranymi z Funduszu oraz wsparciem zapewnianym z innych funduszy Unii, w szczególności w odniesieniu do działań podejmowanych w państwach trzecich lub dotyczących państw trzecich;
 - d) wkładu programu we wdrażanie odpowiedniego unijnego dorobku prawnego i planów działania, a także we współpracę i solidarność między państwami członkowskimi;
 - e) realizacji działań w zakresie komunikacji i eksponowania;
 - f) spełnienia mających zastosowanie warunków podstawowych oraz ich stosowania przez cały okres programowania, w szczególności zgodności z prawami podstawowymi;
 - g) liczby osób przyjętych w drodze przesiedlenia i przyjmowania ze względów humanitarnych, przez odniesienie do kwot określonych w art. 19;
 - h) liczby osób ubiegających się o ochronę międzynarodową lub beneficjentów ochrony międzynarodowej przekazanych z jednego państwa członkowskiego do innego, o których mowa w art. 20;
 - i) realizacji projektów w państwie trzecim lub dotyczących państwa trzeciego.

Roczne sprawozdanie z wykonania zawiera streszczenie obejmujące wszystkie punkty określone w akapicie pierwszym niniejszego ustępu. Komisja zapewnia, aby streszczenia przekazywane przez państwa członkowskie były tłumaczone na wszystkie języki urzędowe Unii i podawane do wiadomości publicznej.

3. Komisja może przekazywać uwagi do rocznych sprawozdań z wykonania w terminie dwóch miesięcy od dnia ich otrzymania. Jeżeli Komisja nie przekaże uwag w tym terminie, sprawozdanie uznaje się za przyjęte.
4. Na swojej stronie internetowej Komisja podaje linki do stron internetowych, o których mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/1060.
5. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego artykułu Komisja przyjmuje akt wykonawczy ustanawiający wzór rocznego sprawozdania z wykonania. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 38 ust. 2.

Artykuł 36

Monitorowanie i sprawozdawczość w ramach zarządzania dzielonego

1. Na potrzeby monitorowania i sprawozdawczości zgodnie z tytułem IV rozporządzenia (UE) 2021/1060 stosuje się, w stosownych przypadkach, kody interwencji określone w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia. Aby uwzględnić nieprzewidziane lub nowe okoliczności oraz zapewnić skuteczne wdrażanie finansowania, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 37 niniejszego rozporządzenia dotyczących zmiany załącznika VI.
2. Wskaźniki określone w załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia stosuje się zgodnie z art. 16 ust. 1 oraz art. 22 i 42 rozporządzenia (UE) 2021/1060.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 37

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 5 ust. 1 akapit drugi, art. 16 ust. 9, art. 19 ust. 9, art. 20 ust. 9, art. 21 ust. 5, art. 33 ust. 2 i 5 i art. 36 ust. 1, powierza się Komisji do dnia 31 grudnia 2027 r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 5 ust. 1 akapit drugi, art. 16 ust. 9, art. 19 ust. 9, art. 20 ust. 9, art. 21 ust. 5, art. 33 ust. 2 i 5 i art. 36 ust. 1 może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 5 ust. 1 akapit drugi, art. 16 ust. 9, art. 19 ust. 9, art. 20 ust. 9, art. 21 ust. 5, art. 33 ust. 2 lub 5 lub art. 36 ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

*Artykuł 38***Procedura komitetowa**

1. Komisję wspomaga Komitet ds. funduszy dotyczących spraw wewnętrznych ustanowiony na mocy art. 32 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1148 ⁽³⁹⁾. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

*Artykuł 39***Przepisy przejściowe**

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na kontynuację ani modyfikację działań rozpoczętych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 516/2014, które nadal stosuje się do tych działań aż do ich zamknięcia.
2. Z puli środków finansowych przeznaczonych na Fundusz pokrywane mogą być również wydatki na pomoc techniczną i administracyjną w celu zapewnienia przejścia między Funduszem a środkami przyjętymi na podstawie rozporządzenia (UE) nr 516/2014.
3. Zgodnie z art. 193 ust. 2 akapit drugi lit. a) rozporządzenia finansowego, biorąc pod uwagę opóźnione wejście w życie niniejszego rozporządzenia oraz w celu zapewnienia ciągłości, przez ograniczony okres, koszty poniesione w związku z działaniami wspieranymi na podstawie niniejszego rozporządzenia w ramach zarządzania bezpośredniego, których realizacja już się rozpoczęła, można uznać za kwalifikujące się do finansowania od dnia 1 stycznia 2021 r., nawet jeżeli koszty te zostały poniesione przed przedłożeniem wniosku o udzielenie dotacji lub wniosku o udzielenie pomocy.
4. Państwa członkowskie mogą nadal po dniu 1 stycznia 2021 r. wspierać projekt wybrany i rozpoczęty na podstawie rozporządzenia (UE) nr 516/2014, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 514/2014, pod warunkiem że spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - a) projekt składa się z dwóch etapów możliwych do wyodrębnienia pod kątem finansowym i objętych oddzielnymi ścieżkami audytu;
 - b) całkowity koszt projektu przekracza 500 000 EUR;
 - c) płatności dokonane przez odpowiedzialną instytucję na rzecz beneficjentów z tytułu pierwszego etapu projektu uwzględnione są w przedkładanych Komisji wnioskach o płatność na podstawie rozporządzenia (UE) nr 514/2014, a wydatki z tytułu drugiego etapu projektu uwzględnione są we wnioskach o płatność na podstawie rozporządzenia (UE) 2021/1060;
 - d) drugi etap projektu jest zgodny z mającym zastosowanie prawem i kwalifikuje się do wsparcia z Funduszu na podstawie niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia (UE) 2021/1060;
 - e) państwo członkowskie zobowiązuje się zakończyć projekt, uczynić go operacyjnym i ująć go w rocznym sprawozdaniu z wykonania, które ma zostać przedłożone do dnia 15 lutego 2024 r.

Przepisy niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia (UE) 2021/1060 stosuje się do drugiego etapu projektu, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.

⁽³⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1148 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, Instrument Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (zob. s. 48 niniejszego Dziennika Urzędowego).

Niniejszy ustęp stosuje się wyłącznie do projektów, które zostały wybrane w ramach zarządzania dzielonego zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 514/2014.

Artykuł 40

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu dnia 7 lipca 2021 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

D. M. SASSOLI

Przewodniczący

W imieniu Rady

A. LOGAR

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

KRYTERIA ALOKACJI FINANSOWANIA NA PROGRAMY PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

1. Zasoby budżetowe dostępne na podstawie art. 13 zostają podzielone między państwa członkowskie w następujący sposób:
 - a) na początku okresu programowania każde państwo członkowskie otrzymuje z Funduszu ustaloną kwotę w wysokości 8 000 000 EUR, z wyjątkiem Cypru, Malty i Grecji, które otrzymują ustaloną kwotę w wysokości 28 000 000 EUR dla każdego z nich;
 - b) pozostałe zasoby budżetowe, o których mowa w art. 13, rozdziela się na podstawie następujących kryteriów:
 - 35 % na azyl,
 - 30 % na legalną migrację i integrację,
 - 35 % na przeciwdziałanie migracji nieuregulowanej, w tym na powroty.
2. W obszarze azylu uwzględnia się następujące kryteria, ważone w następujący sposób:
 - a) 30 % proporcjonalnie do liczby osób należących do jednej z następujących kategorii:
 - każdy obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec, któremu przyznano status określony w Konwencji geneńskiej dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r., zmienionej protokołem nowojorskim z dnia 31 stycznia 1967 r.,
 - każdy obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec, który korzysta z formy ochrony uzupełniającej w rozumieniu dyrektywy 2011/95/UE,
 - każdy obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec, który korzysta z tymczasowej ochrony w rozumieniu dyrektywy 2001/55/WE⁽¹⁾;
 - b) 60 % proporcjonalnie do liczby obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, którzy złożyli wniosek o ochronę międzynarodową;
 - c) 10 % proporcjonalnie do liczby obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, którzy są w trakcie przesiedlenia lub zostali przesiedleni do danego państwa członkowskiego.
3. W obszarze legalnej migracji i integracji uwzględnia się następujące kryteria, ważone w następujący sposób:
 - a) 50 % proporcjonalnie do łącznej liczby legalnie przebywających obywateli państw trzecich w danym państwie członkowskim;
 - b) 50 % proporcjonalnie do liczby obywateli państw trzecich, którzy otrzymali pierwszy dokument pobytowy; jednakże następujące kategorie osób nie są uwzględniane:
 - obywatele państw trzecich, którym wydano pierwszy dokument pobytowy związany z pracą, ważny na okres krótszy niż 12 miesięcy,
 - obywatele państw trzecich przyjmowani w celu odbycia studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie zgodnie z dyrektywą Rady 2004/114/WE⁽²⁾ lub – w stosownych przypadkach – z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801⁽³⁾,
 - obywatele państw trzecich przyjmowani w celu prowadzenia badań naukowych zgodnie z dyrektywą Rady 2005/71/WE⁽⁴⁾ lub – w stosownych przypadkach – z dyrektywą (UE) 2016/801.

⁽¹⁾ Dane uwzględniane tylko w przypadku stosowania dyrektywy 2001/55/WE.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2004/114/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie (Dz.U. L 375 z 23.12.2004, s. 12).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair (Dz.U. L 132 z 21.5.2016, s. 21).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2005/71/WE z dnia 12 października 2005 r. w sprawie szczególnej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych (Dz.U. L 289 z 3.11.2005, s. 15).

4. W obszarze przeciwdziałania migracji nieuregulowanej, w tym w obszarze powrotów, uwzględnia się następujące kryteria, ważne w następujący sposób:
 - a) 70 % proporcjonalnie do liczby obywateli państw trzecich, którzy nie spełniają warunków wjazdu i pobytu na terytorium państwa członkowskiego lub przestali je spełniać i którzy podlegają decyzji nakazującej powrót na podstawie prawa krajowego, tj. decyzji administracyjnej lub sądowej lub aktowi administracyjnemu lub sądowemu, stwierdzającym nielegalność pobytu i nakładającym obowiązek powrotu;
 - b) 30 % proporcjonalnie do liczby obywateli państw trzecich, którzy faktycznie opuścili terytorium państwa członkowskiego w następstwie administracyjnego lub sądowego nakazu opuszczenia, dobrowolnie lub pod przymusem.
 5. Do celów początkowego przydziału wartości odniesienia oparte są na rocznych danych statystycznych, obejmujących lata 2017, 2018 i 2019, opracowanych przez Komisję (Eurostat) na podstawie danych dostarczonych przez państwa członkowskie przed dniem rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia zgodnie z prawem Unii. Do celów przeglądu śródkresowego wartości odniesienia oparte są na rocznych danych statystycznych, obejmujących lata 2021, 2022 i 2023, opracowanych przez Komisję (Eurostat) na podstawie danych dostarczonych przez państwa członkowskie zgodnie z prawem Unii. W przypadku gdy państwa członkowskie nie dostarczyły Komisji (Eurostatowi) odnośnych danych statystycznych, jak najszybciej przekazują one dane wstępne.
 6. Przed akceptacją danych, o których mowa w ust. 5, jako wartości odniesienia Komisja (Eurostat) ocenia jakość, porównywalność i kompletność informacji statystycznych zgodnie ze standardowymi procedurami operacyjnymi. Na wniosek Komisji (Eurostatu) państwa członkowskie dostarczają jej wszystkich niezbędnych do tego celu informacji.
-

ZAŁĄCZNIK II

ŚRODKI WYKONAWCZE

1. Fundusz przyczynia się do realizacji celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 lit. a) poprzez skoncentrowanie się na następujących środkach wykonawczych:
 - a) zapewnienie jednolitego stosowania unijnego dorobku prawnego oraz priorytetów związanych ze wspólnym europejskim systemem azylowym;
 - b) wspieranie zdolności systemów azylowych państw członkowskich w zakresie infrastruktury i usług w razie konieczności, w tym na szczeblu lokalnym i regionalnym;
 - c) zwiększenie współpracy z państwami trzecimi w celu zarządzania migracjami, w tym poprzez zwiększanie ich zdolności do poprawy ochrony osób wymagających ochrony międzynarodowej, w kontekście globalnych wysiłków na rzecz współpracy;
 - d) udzielanie pomocy technicznej i operacyjnej jednemu lub większej liczbie innych państw członkowskich, w tym we współpracy z EASO.
 2. Fundusz przyczynia się do realizacji celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 lit. b) poprzez skoncentrowanie się na następujących środkach wykonawczych:
 - a) wspieranie opracowywania i wdrażania polityk promujących legalną migrację oraz wdrażania unijnego dorobku prawnego w zakresie legalnej migracji, w tym w obszarze łączenia rodzin i egzekwowania standardów pracy;
 - b) wspieranie środków mających ułatwiać legalny wjazd do Unii i legalny pobyt na jej terytorium;
 - c) zwiększanie współpracy i partnerstwa z państwami trzecimi w celu zarządzania migracjami, w tym za pomocą legalnych możliwości wjazdu do Unii, w kontekście globalnych wysiłków na rzecz współpracy w dziedzinie migracji;
 - d) promowanie środków integracji w celu społecznego i gospodarczego włączenia obywateli państw trzecich oraz środków ochrony osób wymagających szczególnego traktowania w kontekście środków integracji, ułatwianie łączenia rodzin, przygotowywanie aktywnego uczestnictwa obywateli państw trzecich i promowanie ich akceptacji w społeczeństwie przyjmującym, przy zaangażowaniu krajowych oraz, w szczególności, regionalnych lub lokalnych organów i organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacji uchodźców i organizacji prowadzonych przez migrantów, a także partnerów społecznych.
 3. Fundusz przyczynia się do realizacji celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 lit. c) poprzez skoncentrowanie się na następujących środkach wykonawczych:
 - a) zapewnianie jednolitego stosowania dorobku prawnego Unii i priorytetów politycznych dotyczących infrastruktury, procedur i usług;
 - b) wspieranie zintegrowanego i skoordynowanego podejścia do zarządzania powrotami na poziomie Unii i państw członkowskich, do rozwijania zdolności w zakresie skutecznych, godnych i zrównoważonych powrotów oraz ograniczenia czynników zachęcających do migracji nieuregulowanej;
 - c) wspieranie wspomaganych dobrowolnych powrotów, poszukiwania rodzin i reintegracji, przy jednoczesnym poszanowaniu najlepszego interesu dziecka;
 - d) wzmocnianie współpracy z państwami trzecimi i ich zdolności w odniesieniu do readmisji i trwałych powrotów.
 4. Fundusz przyczynia się do realizacji celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 lit. d) poprzez skoncentrowanie się na następujących środkach wykonawczych:
 - a) zwiększanie poczucia solidarności i współpracy z państwami trzecimi, których dotyczą przepływy migracyjne, w tym za pomocą przesiedleń w Unii i innych legalnych sposobów udzielania ochrony w Unii;
 - b) wspieranie przekazywania z jednego państwa członkowskiego do innego osób ubiegających się o ochronę międzynarodową lub beneficjentów ochrony międzynarodowej.
-

ZAŁĄCZNIK III

ZAKRES WSPARCIA

1. W ramach celu polityki określonego w art. 3 ust. 1, z Funduszu wspiera się w szczególności:
 - a) opracowywanie i rozwijanie krajowych, regionalnych i lokalnych strategii w odniesieniu do azylu, legalnej migracji, integracji, powrotów i migracji nieuregulowanej, zgodnie z odpowiednim unijnym dorobkiem prawnym;
 - b) tworzenie struktur administracyjnych, narzędzi i systemów, w tym systemów ICT, oraz szkolenie pracowników, w tym pracowników organów lokalnych i innych odpowiednich zainteresowanych podmiotów, w stosownych przypadkach we współpracy z właściwymi agencjami zdecentralizowanymi;
 - c) ustanawianie punktów kontaktowych na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym w celu zapewnienia potencjalnym beneficjentom i kwalifikującym się podmiotom bezstronnych wytycznych, praktycznych informacji i pomocy w odniesieniu do wszystkich aspektów Funduszu;
 - d) rozwijanie, monitorowanie i ocenę polityk i procedur, w tym zbieranie, wymianę, analizowanie informacji i danych, rozpowszechnianie jakościowych i ilościowych danych i statystyk dotyczących migracji i ochrony międzynarodowej, a także rozwijanie i stosowanie wspólnych narzędzi, metod i wskaźników statystycznych, służących do mierzenia postępów i do oceny zmian w zakresie polityki;
 - e) wymianę informacji, najlepszych praktyk i strategii, wzajemne uczenie się, studia i badania naukowe, rozwijanie i wdrażanie wspólnych działań i operacji oraz tworzenie ponadnarodowych sieci współpracy;
 - f) usługi pomocy i wsparcia świadczone w sposób uwzględniający aspekt płci, odpowiadające statusowi i potrzebom danej osoby, w szczególności osób wymagających szczególnego traktowania;
 - g) działania mające na celu skuteczną ochronę migrujących dzieci, w tym wdrożenie ocen najlepszego interesu dziecka, wzmocnienie systemów opieki prawnej, a także opracowywanie, monitorowanie i ewaluacja polityk i procedur dotyczących ochrony dziecka;
 - h) działania mające na celu szerzenie wiedzy wśród zainteresowanych podmiotów i ogółu społeczeństwa, na temat polityki w zakresie azylu, integracji, legalnej migracji i powrotów, ze zwróceniem szczególnej uwagi na osoby wymagające szczególnego traktowania, w tym małoletnich.
2. W ramach celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 lit. a), z Funduszu wspiera się w szczególności:
 - a) zapewnianie pomocy materialnej, w tym pomocy na granicy;
 - b) prowadzenie procedur azylowych zgodnie z unijnym dorobkiem prawnym w zakresie azylu, w tym świadczenie usług wsparcia takich jak tłumaczenia pisemne i ustne, pomoc prawna, poszukiwanie rodzin i inne usługi odpowiadające statusowi danej osoby;
 - c) identyfikacja osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które mają specjalne potrzeby w zakresie procedur lub przyjmowania, w tym wczesne identyfikowanie ofiar handlu ludźmi, z myślą o kierowaniu ich do wyspecjalizowanych służb, takich jak służby świadczące usługi psychospołeczne i usługi w zakresie rehabilitacji;
 - d) świadczenie specjalistycznych usług takich jak profesjonalne usługi psychospołeczne i w zakresie rehabilitacji na rzecz osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które mają specjalne potrzeby w zakresie procedur lub przyjmowania;
 - e) tworzenie lub modernizowanie infrastruktury zakwaterowania służącej do przyjmowania, takiej jak infrastruktura o małej skali uwzględniająca potrzeby rodzin z małoletnimi, w tym infrastruktura zapewniana przez organy lokalne i regionalne oraz możliwe wspólne korzystanie z takich placówek przez więcej niż jedno państwo członkowskie;
 - f) zwiększanie zdolności państw członkowskich w zakresie zbierania, analizowania i wymiany między ich właściwymi organami informacji o krajach pochodzenia;
 - g) działania związane z unijnymi programami przesiedleń lub krajowymi programami przesiedleń i przyjmowania ze względów humanitarnych, w tym prowadzenie procedur w zakresie ich wdrażania;

- h) zwiększanie zdolności państw trzecich w zakresie poprawy ochrony osób wymagających ochrony, w tym poprzez wspieranie rozwoju systemów ochrony migrujących dzieci;
 - i) tworzenie, rozwijanie i usprawnianie skutecznych środków będących alternatywą dla detencji administracyjnej, w szczególności w przypadku małoletnich bez opieki i rodzin, w tym, w stosownych przypadkach, opieki pozainstytucjonalnej wbudowanej w krajowe systemy ochrony dziecka.
3. W ramach celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 lit. b), z Funduszu wspiera się w szczególności:
- a) pakiety i kampanie informacyjne w celu upowszechniania wiedzy na temat sposobów legalnej migracji do Unii, w tym na temat unijnego dorobku prawnego w zakresie legalnej migracji;
 - b) opracowywanie programów mobilności do Unii, takich jak programy migracji cyrkulacyjnej lub czasowej, w tym szkoleń zwiększających możliwości zatrudnienia;
 - c) współpracę między państwami trzecimi a agencjami rekrutacyjnymi, służbami zatrudnienia i służbami imigracyjnymi państw członkowskich;
 - d) ocenę i uznawanie umiejętności i kwalifikacji, w tym doświadczenia zawodowego, zdobytych w państwie trzecim, a także ich przejrzystości i równoważności z umiejętnościami i kwalifikacjami w państwie członkowskim;
 - e) pomoc w kontekście wniosków o łączenie rodzin w celu zapewnienia zharmonizowanego wdrożenia dyrektywy Rady 2003/86/WE⁽¹⁾;
 - f) pomoc, w tym pomoc prawną i reprezentację prawną, związaną ze zmianą statusu obywateli państw trzecich, którzy przebywają już legalnie w państwie członkowskim, w szczególności w związku z uzyskaniem statusu legalnego pobytu, zdefiniowanego na poziomie Unii;
 - g) pomoc na rzecz obywateli państw trzecich, którzy chcą skorzystać z przysługujących im praw, w szczególności praw związanych z mobilnością, na mocy unijnych instrumentów dotyczących legalnej migracji;
 - h) środki integracji, takie jak wsparcie dostosowane do potrzeb obywateli państw trzecich, oraz programy integracyjne skupiające się na doradztwie, edukacji, szkoleniach językowych i innych szkoleniach, takich jak kursy kształtujące świadomość obywatelską oraz doradztwo zawodowe;
 - i) działania promujące równość w dostępie do usług publicznych i prywatnych przez obywateli państw trzecich oraz świadczeniu takich usług dla obywateli państw trzecich, w tym w dostępie do edukacji, opieki zdrowotnej i wsparcia psychospołecznego, oraz dostosowywanie takich usług do potrzeb grupy docelowej;
 - j) współpracę między organami rządowymi i pozarządowymi w zintegrowany sposób, w tym za pośrednictwem skoordynowanych ośrodków wspierania integracji, takich jak punkty kompleksowej obsługi;
 - k) działania umożliwiające i wspierające integrację obywateli państw trzecich oraz ich aktywne uczestnictwo w społeczeństwie przyjmującym, a także działania promujące ich akceptację przez społeczeństwo przyjmujące;
 - l) promowanie wzajemnych stosunków i dialogu między obywatelami państw trzecich, społeczeństwem przyjmującym i organami publicznymi, w tym w drodze konsultacji z obywatelami państw trzecich oraz dialogu międzykulturowego i międzywyznaniowego;
 - m) budowanie zdolności w zakresie usług integracji świadczonych przez organy lokalne i inne odnośne zainteresowane podmioty.
4. W ramach celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 lit. c), z Funduszu wspiera się w szczególności:
- a) tworzenie lub poprawa otwartej infrastruktury służącej do przyjmowania lub detencji, w tym możliwe wspólne korzystanie z takich obiektów przez więcej niż jedno państwo członkowskie;
 - b) tworzenie, rozwijanie, wdrażanie i poprawa skutecznych środków będących alternatywą dla detencji, w tym zarządzanie opieką środowiskową, w szczególności w przypadku małoletnich bez opieki i rodzin;

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz.U. L 251 z 3.10.2003, s. 12).

- c) wprowadzanie i usprawnianie niezależnych i skutecznych systemów monitorowania powrotów przymusowych, jak przewidziano w art. 8 ust. 6 dyrektywy 2008/115/WE;
 - d) przeciwdziałanie czynnikom zachęcającym do migracji nieuregulowanej, w tym zatrudnianiu migrantów o nieuregulowanym statusie, w drodze skutecznych i adekwatnych inspekcji opartych na ocenie ryzyka, szkoleń dla pracowników, ustanawiania i wdrażania mechanizmów, za pomocą których migranci o nieuregulowanym statusie mogą odzyskać zaległe wynagrodzenia i zaskarżyć swoich pracodawców, a także kampanii informacyjnych i upowszechniających wiedzę, informujących pracodawców i migrantów o nieuregulowanym statusie o ich prawach i obowiązках na podstawie dyrektywy 2009/52/WE;
 - e) przygotowywanie powrotów, w tym środki prowadzące do wydania decyzji nakazujących powrót, ustalenia tożsamości obywateli państw trzecich, wydania dokumentów podróży i poszukiwania członków rodziny;
 - f) współpracę z organami konsularnymi i służbami imigracyjnymi lub innymi właściwymi organami i służbami państw trzecich w celu uzyskiwania dokumentów podróży, ułatwiania powrotów i zapewniania readmisji, w tym za pośrednictwem oddelegowania urzędników łącznikowych do państw trzecich;
 - g) pomoc przy powrotach, w szczególności wspomagane dobrowolne powroty i informacje na temat programów dotyczących takich powrotów, w tym poprzez zapewnianie konkretnego doradztwa w odniesieniu do dzieci w procedurach powrotu;
 - h) operacje wydalenia, w tym powiązane środki, zgodnie ze standardami określonymi w prawie Unii, z wyjątkiem wsparcia dla sprzętu do stosowania przymusu;
 - i) środki wspierające trwały powrót i reintegrację, w tym zachęty finansowe, szkolenia, pomoc w znalezieniu stażu i zatrudnienia oraz wsparcie na rozpoczęcie działalności gospodarczej;
 - j) obiekty oraz usługi wsparcia w państwach trzecich zapewniające odpowiednie zakwaterowanie tymczasowe, przyjęcie po przyjeździe oraz, w stosownych przypadkach, szybkie przeniesienie do zakwaterowania w ramach społeczności;
 - k) współpracę z państwami trzecimi w zakresie zwalczania migracji nieuregulowanej oraz w zakresie skutecznych powrotów i readmisji;
 - l) środki mające na celu upowszechnianie wiedzy na temat odpowiednich legalnych sposobów migracji oraz zagrożeń związanych z migracją nieuregulowaną;
 - m) pomoc i działania w państwach trzecich, które przyczyniają się do poprawy skuteczności współpracy między państwami trzecimi a Unią i jej państwami członkowskimi w zakresie powrotów i readmisji oraz do wspierania reintegracji w społeczeństwie pochodzenia.
5. W ramach celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 lit. d), z Funduszu wspiera się:
- a) realizowanie dobrowolnego przekazywania z jednego państwa członkowskiego do innego osób ubiegających się o ochronę międzynarodową lub beneficjentów ochrony międzynarodowej;
 - b) wsparcie operacyjne w postaci oddelegowanych pracowników lub wsparcie finansowe udzielane przez jedno państwo członkowskie innemu państwu członkowskiemu, którego dotyczą wyzwania migracyjne, w tym wsparcie świadczone przez EASO;
 - c) dobrowolna realizacja krajowych programów przesiedleń lub przyjmowania ze względów humanitarnych;
 - d) wsparcie udzielane przez jedno państwo członkowskie innemu państwu członkowskiemu, którego dotyczą wyzwania migracyjne, w odniesieniu do tworzenia lub ulepszenia infrastruktury służącej do przyjmowania.
-

ZAŁĄCZNIK IV

**DZIAŁANIA KWALIFIKUJĄCE SIĘ DO ZWIĘKSZONEGO WSPÓLFINANSOWANIA ZGODNIE Z ART. 15
UST. 3 I ART. 16 UST. 9**

- Środki integracji wdrażane przez organy lokalne i regionalne oraz organizacje społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacje uchodźców i organizacje prowadzone przez migrantów
 - Działania mające na celu opracowanie i wdrożenie skutecznych środków będących alternatywą dla detencji
 - Programy dotyczące wspomaganych dobrowolnych powrotów i reintegracji oraz powiązane działania
 - Środki skierowane do osób wymagających szczególnego traktowania i osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, mających specjalne potrzeby w zakresie przyjmowania lub procedur, w tym środki zapewniające skuteczną ochronę małoletnich, zwłaszcza małoletnich bez opieki, w tym poprzez alternatywne systemy opieki pozainstytucjonalnej.
-

ZAŁĄCZNIK V

GŁÓWNE WSKAŹNIKI EFEKTYWNOŚCI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 33 UST. 1

Wszystkie wskaźniki dotyczące osób zgłasza się w podziale na przedziały wiekowe (< 18, 18–60, > 60) i w podziale na płeć.

Cel szczegółowy określony w art. 3 ust. 2 lit. a)

1. Liczba uczestników, którzy uważają szkolenie za przydatne w pracy.
2. Liczba uczestników szkoleń, którzy trzy miesiące po zakończeniu szkolenia potwierdzają, że korzystają z umiejętności i kompetencji nabytych w jego trakcie.
3. Liczba osób umieszczonych w miejscach zakwaterowania będących alternatywą dla detencji, z wyszczególnieniem:
 - 3.1. liczby małoletnich bez opieki umieszczonych w miejscach zakwaterowania będących alternatywą dla detencji;
 - 3.2. liczby rodzin umieszczonych w miejscach zakwaterowania będących alternatywą dla detencji.

Cel szczegółowy określony w art. 3 ust. 2 lit. b)

1. Liczba uczestników kursów językowych, którzy po odbyciu kursu językowego poprawili stopień znajomości języka państwa przyjmującego o co najmniej jeden poziom według europejskiego systemu opisu kształcenia językowego lub według jego krajowego odpowiednika.
2. Liczba uczestników, którzy uważają, że dane działanie miało korzystny wpływ na ich integrację.
3. Liczba uczestników, którzy wystąpili z wnioskiem o uznanie lub ocenę swoich kwalifikacji lub umiejętności nabytych w państwie trzecim.
4. Liczba uczestników, którzy wystąpili z wnioskiem o przyznanie statusu rezydenta długoterminowego.

Cel szczegółowy określony w art. 3 ust. 2 lit. c)

1. Liczba osób powracających, które powróciły dobrowolnie.
2. Liczba osób powracających, które zostały wydalone.
3. Liczba osób powracających umieszczonych w miejscach zakwaterowania będących alternatywą dla detencji.

Cel szczegółowy określony w art. 3 ust. 2 lit. d)

1. Liczba osób ubiegających się o ochronę międzynarodową i beneficjentów ochrony międzynarodowej przekazanych z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego.
 2. Liczba osób przesiedlonych.
 3. Liczba osób przyjętych w ramach przyjmowania ze względów humanitarnych.
-

ZAŁĄCZNIK VI

RODZAJE INTERWENCJI

TABELA 1: KODY DLA WYMIARU DOTYCZĄCEGO DZIEDZIN INTERWENCJI

I. Wspólny europejski system azylowy	
001	Warunki przyjmowania
002	Procedury azylowe
003	Wdrażanie unijnego dorobku prawnego
004	Migrujące dzieci
005	Osoby o specjalnych potrzebach w zakresie przyjmowania i procedur
006	Unijne programy przesiedleń lub krajowe programy przesiedleń i przyjmowania ze względów humanitarnych (załącznik III pkt 2g)
007	Wsparcie operacyjne
II. Legalna migracja i integracja	
001	Opracowywanie strategii na rzecz integracji
002	Ofiary handlu ludźmi
003	Środki integracji – informacja i doradztwo, punkty kompleksowej obsługi
004	Środki integracji – szkolenia językowe
005	Środki integracji – wychowanie obywatelskie i inne szkolenia
006	Środki integracji – społeczeństwo przyjmujące: integracja, uczestnictwo, wymiany
007	Środki integracji – podstawowe potrzeby
008	Środki poprzedzające wyjazd
009	Programy mobilności
010	Uzyskanie statusu legalnego pobytu
011	Osoby wymagające szczególnego traktowania, w tym małoletni bez opieki
012	Wsparcie operacyjne
III. Powrót	
001	Środki będące alternatywą dla detencji
002	Warunki przyjmowania/detencji
003	Procedury powrotu
004	Wspomagany dobrowolny powrót
005	Pomoc na rzecz reintegracji
006	Operacje wydalenia/powrotu
007	System monitorowania przymusowych powrotów
008	Osoby wymagające szczególnego traktowania, w tym małoletni bez opieki
009	Środki przeciwdziałające czynnikom zachęcającym do migracji nieuregulowanej
010	Wsparcie operacyjne

IV. Solidarność i sprawiedliwy podział odpowiedzialności	
001	Przekazywanie do innego państwa członkowskiego („relokacja)
002	Wsparcie udzielane przez jedno państwo członkowskie innemu państwu członkowskiemu, w tym wsparcie świadczone przez EASO
003	Przesiedlenie (art. 19)
004	Przyjmowanie ze względów humanitarnych (art. 19)
005	Wsparcie, w odniesieniu do infrastruktury służącej do przyjmowania, innego państwa członkowskiego
006	Wsparcie operacyjne

V. Pomoc techniczna	
001	Informacja i komunikacja
002	Przygotowanie, wdrażanie, monitorowanie i kontrola
003	Ewaluacja i badania, zbieranie danych
004	Budowanie zdolności

TABELA 2: KODY DLA WYMIARU DOTYCZĄCEGO RODZAJÓW DZIAŁANIA

001	Opracowywanie strategii krajowych
002	Budowanie zdolności
003	Kształcenie i szkolenie obywateli państw trzecich
004	Opracowywanie narzędzi, metod i wskaźników statystycznych
005	Wymiana informacji i najlepszych praktyk
006	Wspólne działania/operacje między państwami członkowskimi
007	Kampanie i informacje
008	Wymiana i oddelegowanie ekspertów
009	Badania, projekty pilotażowe, oceny ryzyka
010	Działania przygotowawcze, monitorujące, administracyjne i techniczne
011	Świadczenie pomocy i usług wsparcia na rzecz obywateli państw trzecich
012	Infrastruktura
013	Sprzęt

TABELA 3: KODY DLA WYMIARU DOTYCZĄCEGO REALIZACJI

001	Działania objęte art. 15 ust. 1
002	Działania szczególne
003	Działania wymienione w załączniku IV
004	Wsparcie operacyjne
005	Pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych

TABELA 4: KODY DLA WYMIARU DOTYCZĄCEGO POSZCZEGÓLNYCH TEMATÓW

001	Współpraca z państwami trzecimi
002	Działania w państwach trzecich lub ich dotyczące
003	Żadne z powyższych

ZAŁĄCZNIK VII

WYDATKI KWALIFIKUJĄCE SIĘ DO WSPARCIA OPERACYJNEGO

W zakresie wszystkich celów szczegółowych określonych w art. 3 ust. 2, wsparcie operacyjne obejmuje:

- koszty personelu,
 - koszty usług, takich jak konserwacja lub wymiana sprzętu, w tym systemów ICT,
 - koszty usług, takich jak konserwacja i naprawa infrastruktury.
-

ZAŁĄCZNIK VIII

WSKAŹNIKI PRODUKTU I REZULTATU, O KTÓRYCH MOWA W ART. 33 UST. 3

Wszystkie wskaźniki dotyczące osób zgłasza się w podziale na przedział wiekowy (< 18, 18–60, > 60) i w podziale na płeć.

Cel szczegółowy określony w art. 3 ust. 2 lit. a)

Wskaźniki produktu

1. Liczba uczestników, którzy otrzymali wsparcie, z wyszczególnieniem:
 - 1.1. liczby uczestników, którzy otrzymali pomoc prawną;
 - 1.2. liczby uczestników korzystających z rodzajów wsparcia innych niż pomoc prawna, w tym otrzymujących informacje i pomoc w ramach procedury azylowej ⁽¹⁾;
 - 1.3. liczby uczestników wymagających szczególnego traktowania, którzy otrzymali pomoc.
2. Liczba uczestników szkoleń
3. Liczba nowo utworzonych miejsc w infrastrukturze służącej do przyjmowania zgodnie z unijnym dorobkiem prawnym, z wyszczególnieniem:
 - 3.1. liczby nowo utworzonych miejsc dla małoletnich bez opieki.
4. Liczba odnowionych/zmodernizowanych miejsc w infrastrukturze służącej do przyjmowania zgodnie z unijnym dorobkiem prawnym, z wyszczególnieniem:
 - 4.1. liczby odnowionych lub zmodernizowanych miejsc dla małoletnich bez opieki.

Wskaźniki rezultatu

5. Liczba uczestników, którzy uważają szkolenie za przydatne w pracy.
6. Liczba uczestników szkoleń, którzy trzy miesiące po zakończeniu szkolenia potwierdzają, że korzystają z umiejętności i kompetencji nabytych w jego trakcie.
7. Liczba osób umieszczonych w miejscach zakwaterowania będących alternatywą dla detencji, z wyszczególnieniem:
 - 7.1. liczby małoletnich bez opieki umieszczonych w miejscach zakwaterowania będących alternatywą dla detencji;
 - 7.2. liczby rodzin umieszczonych w miejscach zakwaterowania będących alternatywą dla detencji.

Cel szczegółowy określony w art. 3 ust. 2 lit. b)

Wskaźniki produktu

1. Liczba osób objętych środkami poprzedzającymi wyjazd.
2. Liczba organów lokalnych i regionalnych, którym udzielono wsparcia w celu wdrożenia środków integracji.
3. Liczba uczestników, którzy otrzymali wsparcie, z wyszczególnieniem:
 - 3.1. liczby uczestników kursów językowych;
 - 3.2. liczby uczestników kursów kształtujących świadomość obywatelską;
 - 3.3. liczby uczestników, którzy otrzymali spersonalizowane doradztwo zawodowe.

⁽¹⁾ Wskaźnik ten jest automatycznie generowany przez system do celów sprawozdawczości poprzez odjęcie liczby uczestników, którzy otrzymali pomoc prawną, od liczby uczestników objętych wsparciem. Dane dotyczące tego wskaźnika generowane są przez system SFC2021 do celów sprawozdawczości. Państwa członkowskie nie muszą przekazywać danych dotyczących tego wskaźnika ani nie muszą określać celów pośrednich lub końcowych.

4. Liczba pakietów i kampanii informacyjnych mających na celu upowszechniania wiedzy na temat sposobów legalnej migracji do Unii.
5. Liczba uczestników otrzymujących informacje lub pomoc w ubieganiu się o łączenie rodzin.
6. Liczba uczestników korzystających z programów mobilności.
7. Liczba projektów w zakresie integracji, których beneficjentami są organy lokalne i regionalne.

Wskaźniki rezultatu

8. Liczba uczestników kursów językowych, którzy po odbyciu kursu językowego poprawili stopień znajomości języka państwa przyjmującego o co najmniej jeden poziom według europejskiego systemu opisu kształcenia językowego lub według jego krajowego odpowiednika.
9. Liczba uczestników, którzy uważają, że dane działanie miało korzystny wpływ na ich integrację.
10. Liczba uczestników, którzy wystąpili z wnioskiem o uznanie lub ocenę swoich kwalifikacji lub umiejętności nabytych w państwie trzecim.
11. Liczba uczestników, którzy wystąpili z wnioskiem o przyznanie statusu rezydenta długoterminowego.

Cel szczegółowy określony w art. 3 ust. 2 lit. c)

Wskaźniki produktu

1. Liczba uczestników szkoleń.
2. Liczba sztuk zakupionego sprzętu, w tym liczba zakupionych lub zaktualizowanych systemów ICT.
3. Liczba osób powracających, które otrzymały pomoc na rzecz reintegracji.
4. Liczba utworzonych miejsc w ośrodkach detencyjnych.
5. Liczba zmodernizowanych lub odnowionych miejsc w ośrodkach detencyjnych.

Wskaźniki rezultatu

6. Liczba osób powracających, które powróciły dobrowolnie.
7. Liczba osób powracających, które zostały wydalone.
8. Liczba osób powracających umieszczonych w miejscach zakwaterowania będących alternatywą dla detencji.

Cel szczegółowy określony w art. 3 ust. 2 lit. d)

Wskaźniki produktu

1. Liczba przeszkolonych pracowników.
2. Liczba uczestników objętych środkami poprzedzającymi wyjazd.

Wskaźniki rezultatu

3. Liczba osób ubiegających się o ochronę międzynarodową i beneficjentów ochrony międzynarodowej przekazanych z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego.
 4. Liczba osób przesiedlonych.
 5. Liczba osób przyjętych w ramach przyjmowania ze względów humanitarnych.
-